СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK

РІК CXIII | П'ЯТНИЦЯ, 21 КВІТНЯ 2006 РОКУ | ЧИСЛО 16 | VOL. CXII | FRIDAY, APRIL 21, 2006 | No. 16

Політика України в глухому куті?

КИЇВ. - 19 квітня Політична рада бльоку „Наша Україна" схвалила протокол щодо процедури формування коаліції демократичних сил з БЮТ та СПУ, за винятком пункту шостого – що саме БЮТ висуватиме кандидатуру прем'єра.

Як відомо, саме цей пункт міг обумовити прем'єрство Юлії Тимошенко і як відомо, з відмінненям цього пункту Ю. Тимошенко не згодна категорично. Протокол про співпрацю підписали представники БЮТ, СПУ та „Нашої України" 13 квітня.

В своїй заяві із 19 квітня „Наша Україна" наголошує, що шостий пункт протоколу порушує всю логіку документу та переговорного процесу загалом. „Він містить некоректне та суперечливе посилання на проєкт меморандуму про створення Коаліції демократичних сил. На сьогодні існує кілька проєктів меморандуму, які містять взаємосуперечливі положення. Отже, остаточного та узгодженого між усіма сторонами меморандуму немає", – говориться в заяві бльоку.

Водночас „Наша Україна" заявляє, що відсутність шостого пункту протоколу не означає його денонсацію і наполягає на створенні Коаліції демократичних сил у рамках трійки. „Нашоукраїнці" заявляють, що говорити зараз треба не про персоналії, а про програми.

„Угода про створення коаліції у Верховній Раді V скликання мусить ґрунтуватися передусім на узгодженій позиції сторін щодо програмних засад діяльности, реґляменту діяльности коаліції і лише потім – розподілу сфер відповідальности між її учасниками", – говориться в заяві.

У той момент, коли переговори фактично опинилися у глухому куті, від участи в них відмовився і Президент В. Ющенко, як і від відповідальности за їх результат. Про це заявила прес-секретар Президента Ірина Геращенко.

Українські політологи у цій непростій ситуації продовжують малювати можливі варіянти її розвитку. „Українська аварія-2006" – під таким кутом зору вони розглядають післявиборчу ситуацію. Найкритичніший сценарій – імпічмент Президентові В. Ющенку та позачергові парляментські і президентські вибори. Водночас всі політологи закликають не драмати-

(Закінчення на стор. 2)

Фонд, якому варто вклонитися

Р.Л. Хомяк

Д-р Пола Добрянська, заступник Державного секретаря у справах демократії і ґльобальних питань

ВАШІНҐТОН. – Фонд допомоги і розвитку дітям Чорнобиля (ФДРДЧ) відзначає 20-ту річницю страшної аварії на Чорнобильській атомній електричній станції черговим перевезенням ліків і медичного обладнання з Америки до України. З цього приводу в Посольстві України у Вашінґтоні 5 квітня відбулась прес-конференція з участю високих представників державного й приватного секторів. Помітно відсутні на цій прес-конференції були д-р Зенон і Надя Матківські, які були вже в Україні. Цей фонд, заснований під назвою Фонд допомоги дітям Чорнобиля, – дитя цього подружжя зі штату Ню-Джерзі. Протягом останніх 17 років Фонд зібрав і перевіз в Україну ліків і медичного обладнання вартістю понад 53 мільйони долярів: 31 раз – літаком, і 16 разів – кораблем. Літак з черговим гуманітарним вантажем, для відзначення 20-ої трагічної річниці аварії, має прибути в Україну 20 квітня, і Матківські поїхали координувати прибуття літака. Про це розповіла співробітниця Фонду Алекса Мілянич, яка вела прес-конференцію у Вашінґтоні. Вона повідомила, що це двадцятиріччне перевезення мають зустріти в Києві Катерина Чумаченко, дружина Президента України, і Посол США в Україні Джон Гербст.

З 1992 року Державний департамент США покриває частину коштів перевезення медичної допомоги для українських дітей. Це у своєму виступі наголосила Пола Добрянська, заступник Державного секретаря у справах демократії і ґльобальних питань. Вона також звернула увагу на те, що наслідки

(Закінчення на стор. 3)

Нещаслива весна 1986 року, Чорнобиль...

Сьогодні ледве чи хтось в Україні згадує, що 26 квітня 1986 року – то був теплий, сонячний весняний день, вже зеленіли поля і сади, пахли нарциси, цвіли яблуні, до рідних гнізд поверталися журавлі... Мовби всієї цієї краси Божого світу й не було, а була тільки смертельна, хоч і зовсім невидима, небезпека, ім'я якій – Чорнобиль. Та весна назавжди увійшла в нашу історію і нашу пам'ять трагедією, котрій і сьогодні, по двадцяти роках від того квітневого дня, не видно кінця-краю.

Повертаючись до публікацій нашої, тоді щоденної, „Свободи" на тему Чорнобиля, в перші три дні після катастрофи не знаходимо жодних інформацій про аварію – злочинне партійне керівництво СССР вперто намагалося приховати правду про вибух четвертого реактора на Чорнобильській атомовій електростанції. Аж поки про лихо не заговорила занепокоєна Західня Европа, а далі – увесь світ.

Нижче вміщуємо, у формі хроніки, уривочки з матеріялів „Свободи" про те, як розвивалися події в останні дні квітня і протягом травня 1986 року.

30 квітня:

„Совєтські джерела масової інформації тільки загальниково подали до відома про нуклеарну катастрофу в Україні, в місцевості Чорнобиль, приблизно 80 миль від Києва. Інформацію цю вони подали тільки тоді, коли Швеція й інші скандинавські країни зареєстрували в себе високий відсоток небезпечної радіяції... У вівторок вранці, 29 квітня, Президент Рейґан запропонував допомогу від США, якщо за такою допомогою звернеться до Вашінґтону Совєтський Союз.

Дехто з американських спостерігачів порівнює вибух в Чорнобилі з вибухом в Наґасакі в Японії під час Другої світової війни...".

1 травня:

„Оцим бажаю публічно висловити моє глибоке співчуття з приводу жахливого нуклеарного випадку – катастрофи, що стрінула наших багатостраждальних братів і сестер в Україні... Я протестую,

(Продовження на стор. 12)

26 квітня 2002 р. Саркофаг (об'єкт „Укриття") над зруйнованим 4-им енерґоблоком Чорнобильської АЕС височить над будівлями покинутого міста При'пяті. *Фото УНІАН*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

МАҐАТЕ недооцінило наслідки катастрофи

КИЇВ. – На презентації доповіді у Києві 19 квітня представники Міжнародної екологічної організації „Ґрінпіс" зазначили, що жертвами чорнобильської аварії стали – або стануть у майбутньому – щонайменше 100 тисяч осіб. За даними „Ґрінпісу", тепер в Україні та Білорусі спостерігається різке зростання захворюваности на рак. Напередодні МАҐАТЕ оприлюднила звіт, за яким внаслідок Чорнобильської аварії загинуло близько чотири тисячі осіб. На стан здоров'я, на думку експертів МАҐАТЕ, впливає не сама радіяція, а необізнаність людей і необґрунтовані страхи. Офіційні дані української сторони: внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС потерпіли понад два з половиною мільйони людей.

Кримські татари відновили протести

СИМФЕРОПОЛЬ. – Нова хвиля протестів кримських татар за право на землю розпочалася з завершенням парляментських виборів в Україні. Провідники кримсько-татарського руху проголосили мораторій на акції з землевпорядкування на час виборчої кампанії, але нова кампанія за права репресованого народу відновилася. Вже через кілька днів після загальних виборів у Криму відновилися акції протесту, відбулися нові захоплення земель, а наметові містечка демонстрантів у різних місцях півострова сягають до 5 тисяч осіб. За словами одного з провідників,, люди змушені до протестів з цілковитого відчаю. За останні 15 років до Криму повернулися з вислання до чверть мільйона кримських татар. Лише половині вдалося отримати землю леґально, тоді як інші вдалися до захоплення ділянок без дозволу. Нелеґальне захоплення землі призводить до конфліктів з місцевим населенням. У відповідь на останні протести кримських татар, кримська влада проголосила, що Київ повинен запровадити національну програму влаштування депортованих народів. Цього року ще 10 тисяч татар плянують переїхати в Україну і це лише посилює необхідність знайти вирішення проблеми.

Японський вояк їде на батьківщину

ТОКІО. – В Японії очікують приїзду з України колишнього вояка імператорського війська, якого родина не бачила від часу мобілізації на Другу світову війну. Як повідомили офіційні японські джерела 17 квітня, 83-річний Ішуносуке Увано разом зі своїм українським сином має приїхати на батьківщину 18 квітня на 10 днів, аби зустрітися з родичами, – вперше за 60 років. Після війни І. Увано опинився разом з іншими військовополоненими на російському острові Сахалін, а згодом його було офіційно проголошено мертвим. Про те, що він вцілів і живе в Україні, японська влада довідалися лише минулого року. За оцінками японського уряду, загалом майже 400 японських вояків залишилися в колишньому Радянському Союзі по завершенні Другої світової війни. Сорок з них було індентифіковано.

У Мінську формують ЄЕП

МІНСЬК, Білорусь. – 15 квітня проходило засідання Групи високого рівня з питань формування Єдиного економічного простору з участю представників Росії, Білорусі, Казахстану і України. На засіданні мали бути остаточно узгоджені документи з формування митного союзу. Україна утримується від повного приєднання. Трійка каже, що така позиція Києва ставить питання про існування ЄЕП без України. Київ готовий підписати 11 документів з 38, передбачених для ухвалення ЄЕП, головним змістом яких є створення митного союзу. Україна посилається на те, що багато документів є неприйнятними для України, оскільки суперечать її законодавству, де йдеться про неприпустимість участи в міжнародних організаціях з наддержавними органами. Президент Росії В. Путін, сказав, що найближчим часом 38 документів таки будуть підписані трьома країнами. На думку аналітиків, додатковим стимулом для Росії посилити процес створення ЄЕП стала стримана позиція США щодо вступу Росії до СОТ. Водночас для України, яка плянує вже цього року приєднатися до СОТ, отримавши підтримку Вашинґтону і ЕС, як припускають експерти, ЄЕП може відійти на другий плян.

Київські греко-католики вперше відзначатимуть Великдень в соборі

КИЇВ. – В ці дні в Патріяршому соборі Воскресіння Христового Української Греко-Католицької Церкви в Києві вперше будуть відслужені богослужіння Пристрасного і Світлого тижня. Як повідомили 17 квітня в прес-секретаріяті глави УГКЦ, місце для молитви приготували в підвальній частині храму, оскільки будівництво собору ще триває. Крім того, власне на Великдень 23 квітня глава УГКЦ, Верховний архієпископ Києво-Галицький Любомир кардинал Гузар почне служити Літургію в храмі Святого Василя Великого в Києві, яку передаватиме Перший національний канал у телевізійному етері об 11-ій ранку.

У Львові розпочався фестиваль чеського кіно

ЛЬВІВ. – 17 квітня у кінотеатрі „Коперник", до речі, найстарішому в Україні, відкрився Фестиваль чеського кіно. Буде показано повнометражні картини, зняті молодими режисерами Чехії. Цей фестиваль – знакова подія вже тому, що кінематограф сусідів, попри географічну близькість, досить маловідомий в Україні, хоча саме чеське кіно – одне з найстаріших і найцікавіших в Европі, а відома студія „Барандов" свого часу була однією з найбільших на континенті. Її фірмову заставку на екрані, звичайно, пам'ятають глядачі старшого покоління, залюбки згадуючи епізоди з популярних стрічок „Привид замку Морисвіль", „Таємниця острова Бе-Кап", або ж „Лимонадний Джо".

З України намагались вивезти рідкісні монети

ХАРКІВ. – Управління Служби безпеки України (СБУ) в Харківській області спільно зі співробітниками Харківського прикордонного загону ліквідувало канал контрабандного вивозу з України в Росію цінностей. Як повідомили 17 квітня в прес-центрі СБУ, затримано 41-річного громадянина України – пасажира автобуса „Харків-Білгород", що намагався поза пунктом пропуску „Гоптовка" на державному кордоні вивезти за межі України партію старовинних монет. Предмети контрабанди вилучили зі схованки, яку „нумізмат" обладнав у власному взутті. Монети мають велику культурну й історичну цінність. Відносно контрабандиста Управління СБУ в Харківській області порушило кримінальну справу. Всього з початку 2006 року реґіональне Управління СБУ ліквідувало 13 каналів контрабанди.

Пограбували картинну ґалерію

ЯГОТИН. – У ніч на 13 квітня в Яготині Київської области в картинній ґалереї сталося маштабне пограбування, повідомили в пресслужбі Головного управління МВС України в Київській області. Як зазначають правоохоронці, зловмисники, зв'язавши охоронця, викрали твори Шишка, Глущенка, Яблонської, Пламеницького, Григор'євої тощо. Загалом втрачено 33 картини.

Змінено опіку над усиновленням

ЛЬВІВ. – Від 18 квітня питаннями усиновлення на Львівщині опікується не управління освіти, а служба у справах неповнолітніх облдержадміністрації. Цього року створені п'ять прийомних родин, які виховують зараз восьмеро дітей. Працює також один будинок сімейного типу, де проживає п'ятеро дітей. Такі родини отримали від держави допомогу по 20 тисяч гривень. Гроші мають бути витрачені на утримання помешкання і виховання дітей. Крім цього, батьки прийомних дітей на кожного з своїх вихованців отримали по 4 тисячі гривень і щомісяця отримують платню. Посадовці переконують, що до кінця року в області на 20 прийомних родин буде більше.

Радіо „Свобода" змінює свій формат

КИЇВ. – Українська служба Радіо „Свобода", за рішенням Ради чужоземного мовлення США, припиняє мовлення на коротких хвилях. З 26 березня Радіо можна слухати на FM-частотах, через супутник та Інтернет. Як повідомив 7 квітня керівник київського бюро Радіо „Вільна Европа" – Радіо „Свобода" Віктор Єленський, така зміна пов'язана з тим, що радіо переходить на FM-формат.

За повідомленнями інформаційних аґентств

„Наша Україна"...

(Закінчення зі стор. 1)

зувати ситуацію і називають її цілком демократичним процесом.

18 квітня Юлія Тимошенко заявила про необхідність призначити на посаду прем'єра країни представника БЮТу, а головою Верховної Ради – провідника соціялістів Олександра Мороза, а також сказала, що для об'єднання „помаранчевої команди" відмовляється від кандидування на посаду Президента України в 2009 році і буде „послідовно і досить жорстко будувати Коаліцію демократичних сил на основі підтримки курсу Президента Віктора Ющенка". Вона підкреслила, що прем'єр-міністер має формувати уряд. На питання, що ж залишається „Нашій Україні?", вона сказала, що в „Нашої України" є Президент України Віктор Ющенко, а також вони матимуть посади в уряді, в силових структурах та посади губернаторів в низці реґіонів. Ю.Тимошенко ще раз підкреслила, що у випадку, якщо буде сформована коаліція із Партією реґіонів, то БЮТ піде в опозицію.

У заяві, оприлюдненій 19 квітня прес-службою НСНУ, „нашоукраїнці" наголошують, що не вели і не ведуть жодних переговорів з іншими політичними силами для об'єднання в парляментську більшість.

Одночасно, ряд політологів різко виступають проти провідника БЮТ. Під час круглого столу в Інституту національної стратегії України 19 квітня політолог Станіслав Бєлковський заявив, що

„ця передаварійна ситуація в українській політиці обумовлена політичною психологією і психологічними проблемами Юлії Тимошенко. Бо вона зараз позиціонується як своєрідна коханка та сестра нації, як жінка-лідер, молода і приваблива. Вона розглядає себе як Беназір Бхуто української політики. Вона не може бути Індірою Ганді чи, наприклад, Марґарет Течер української політики, тому вона не може чекати. Вона не може чекати 2009 року, і тому для неї неприйнятний будь-який реґулярний сценарій. Вона має отримати владу, має стати прем'єром вже влітку цього року, і іншої мети вона перед собою не ставить. Якщо вона буде розуміти, що вона не може стати прем'єром, звичайно, вона буде ініціювати державний переворот. В мене нема жодного сумніву, що вона виведе народ на вулиці... Єдиною ідеєю Тимошенко є безмежна і необмежена особиста влада... І вважаю, що режим Тимошенко це буде справжній авторитарний режим лукашенківського типу чи путінського типу".

За матеріялами ЗМІ

Горе, яке теж стало сходинкою до Незалежности

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Двадцять років тому д-р Роберт Ґейл тріюмфально повернувся до Сполучених Штатів з Москви і серед іншого, виступав у вашінґтонському Національному прес-клюбі. Тема його виступу: аварія в Чорнобилі. Тоді він був один із небагатьох американців, які знали дещо більше про наслідки вибуху на атомній електростанції. Він саме повернувся з поїздки до Союзу, де його навіть допустили до Шостої лікарні у Москві. Там лікували перших потерпілих в аварії. Він розповів також, як це сталося, що „совєти" зі своїми фобіями таємничости, відкрили йому двері.

Д-р Ґейл досліджував пересадження кісткового мозку як методу лікування пацієнтів уражених радіяцією. Для нього, аварія в Чорнобилі стала ґрунтом для широких досліджень. Але як дістатись до потерпілих? У своєму виступі в Пресклюбі д-р Ґейл не приховував того, що вдався до використання зв'язків. Він був знайомий з Армандом Гамером, американським підприємцем, який почав співпрацювати з Совєтським Союзом, ще коли жив Ленін.

Арманд Гамер зрозумів, які можливості для досліджень д-ра Ґейла дав ядерний вибух в Україні. Він подзвонив до совєтського посольства і буквально, як розповідав про це д-р Ґейл, подиктував телеграму до Москви, яка мала відкрити американському дослідникові усі двері. І відкрила. „Звичайний американець" Арманд Гамер мав більше впливів в Союзі, тоді у 1986 році, на початку перебудови і гласности, ніж високі посадовці США.

Про славетну в СССР Шосту клінічну лікарню в Москві д-р Ґейл висловився дещо згірдливо. Він сказав у своєму вашінґтонському виступі, що ця славетна лікарня виглядала як лікарня „десь в Алентавні", в штаті Пенсильванія. Він хотів цим сказати, що найкраща в Союзі лікарня була на рівні американської провінційної. Не знаю, чи в залі тоді були мешканці Пенсильванії, які знали провінційні лікарні. Мені ця заувага пригадалась наприкінці минулого року, коли я опинився у дуже провінційній американській лікарні, у Солт Лейк Сиnear, штат Юта. Населення цілого штату Юта ледве дотягає до населення одного Києва, але обладнання і персонал цієї лікарні не поступались лікарням великих американських міст. Здогадуюсь, що й нині лікарня в Солт Лейк Ситі краща за казкову Шосту московську.

Виступ д-ра Ґейла у Вашінґтоні відбувся десь влітку 1986 року при заповненій залі. Інформації про чорнобильський вибух все ще були скупі. В перші дні, тижні й місяці після аварії совєтська система намагалася тримати все це в темряві, в „інформаційній порожнечі". Як пів століття раніше затаємничили Голодомор.

За 50 років багато чого змінилося і з'явилося. Після аварії шведські прилади помітили підвищену радіяцію, але одночасно мешканці Прип'яті два дні не знали, що їхня електростанція затруїла тисячі гектарів землі. Аж на третій день їм почали говорити, щоб готувались до евакуації. Штучні супутники, які спостерігають землю, зняли розбитий і палаючий реактор на ЧАЕС. Врешті, на початку травня, до Києва з'їхалося повно журналістів. Усі партійні діячі зникли і про ядерну аварію близько Києва послали розповідати журналістам Олександра Ляшка, голову Ради міністрів УССР – по нинішному: прем'єр-міністра. Мудра партія передала полагодження аварії урядові! А через день (мабуть 6 або 7 травня 1986) на першій сторінці газети „Ню-Йорк Таймс" появились інформації „з першої руки" – голови уряду УССР. П'ятдесят років раніше, кореспондент того ж „Ню-Йорк Таймсу" запевняв читачів, що в Україні Голодомору немає.

Якби у 1932-33 роках були супутники зразка 1986 року, які можуть прочитати номери на запаркованих автомобілях, вони б також бачили померлих від голоду людей, які лежали на дорогах. Але не було, не було тоді ані супутників, ані непродажних кореспондентів.

Зате голодні на будь-які новини американські засоби масової інформації, в перші тижні після аварії ловили усіх американських українців, яких удалося зловити, і розпитували їх про все, що ті знали. Правда – знали небагато. Лише окремі люди знали, про що писала київська газета „Літературна Україна" за місяць до аварії, остерігаючи про незадовільне керування цією атомною станцією. Авторці матеріялу Любови Ковалевській грозив кінець кар'єри в журналістиці. Вибух 26 квітня зберіг її журналістську кар'єру, а згодом американська організація жінок-журналісток надала їй одну з своїх щорічних нагород за відвагу.

І це була відвага, якої не було у найвищого партійного боса України – Володимира Щербицького, того чиї політичні „діти" ще нині керують Україною. Пару років тому один з українських політологів доводив, що „ВВ" (Щербицький) був боягузом, бо він не пішов проти бажань своєї московської братії і не евакуював дітей подалі від Києва, та навіть не скасував першотравневої маніфестації в Києві, хоч все це – кажуть його помічники і вдова – він бажав зробити. „І що могла Москва зробити Щербицькому?" – запитував політолог. Ну, викинула б з партії і не більше. Але вірний Москві й партії „ВВ" на це не пішов. Побоявся.

А наші, американські ЗМІ також мають гріхи перед потерпілими від Чорнобиля. Високоповажаний тижневий журнал „US News and World Report" у першому випуску після аварії, на обкладинці назвав аварію, 80 миль від Києва, „Russia's nightmare" – російський кошмар або „кошмар Росії".

У Вашінґтоні, біля будинку, де знаходилась редакція журналу, в обідну перерву з'явилося чимало вашінґтонців українського походження, які протестували проти цього поличника Україні. Дейвид Ґерґен, тодішний редактор журналу, прийняв декілька з нас, в тому числі недавно померлого Євгена Іванціва, якого він знав з республіканських передвиборних кампаній. Редактор Ґерґен признав, що заголовок на обкладинці неправильний, обіцяв місце в журналі для роз'яснюючої статті про те, що Чорнобиль – в Україні, а не в Росії. Він також представив делеґації новопризначеного московського кореспондента журналу "US News and World Report", який зізнався, що його мама – українка. Інакше кажучи – репортажі з Москви в журналі будуть правильні, дайте нам спокій і не переставайте купувати журнал.

Все це, шановні, було не так давно: всього 20 років тому. Порівняйте репортажі і події довкола Чорнобиля з репортажами і подіями довкола Помаранчевої революції, березневими виборами до Верховної Ради України.

І тоді можна дійти до одного висновку: у 1986 році Україна була абревіятурною (УССР) колонією Росії, а в 2006 році – европейською державою.

Фонд, якому...

(Закінчення зі стор. 1)

аварії в Чорнобилі все ще діють, і підкреслила доцільність дальшої допомоги Україні з участю урядового й приватного секторів.

В приватному секторі ФДРДЧ має підтримку з боку кубинської громади в Маямі, штат Фльорида. Учасник прес-конференції Лінкольн Діяз-Балард, конґресмен з Фльориди, заявив, що його громада надхненна українським народом і демократією в Україні, тому підтримує Фонд. Тут можна помітити суперництво на користь України між маямськими кубинцями і недемократичним режимом Фіделя Кастро на Кубі. Куба вже 20 років приймає на лікування українських дітей.

Тривалі наслідки Чорнобиля і конечність дальшої допомоги Україні згадав у своєму листі конґресмен Христофер Сміт, співголова американської Комісії з питань безпеки і співробітництва в Европі (Гельсінської комісії). Його листа прочитав Орест Дейчаківський, один із співробітників цієї комісії.

Зліва: Джералд Обердорфер, Марія Кавацюк, Василь Кавацюк, Джон Пост

Зліва: Адріяна Бурачинська, Алекса Мілянич, Орест Дейчаківський, Ляля Бурачинська, Таня Фесенко Віна

Аварія в Чорнобилі відбулась 20 років тому, а період півврозпаду (half-life) цезію становить 30 років, нагадав у своєму листі конґресмен Сміт. Таким чином, ще половина радіоактивного цезію, який осів на землю після аварії, не зникла.

Важливим винятком діяльности Фонду є те, що його співробітники постійно працюють в Україні і пильнують, щоб надіслана допомога з Америки дійшла до правильних адрес. В Україні є 24 лікарні з якими Фонд співпрацює (*див. ст. 14 і 15*). Вантаж літака для відзначення 20-ої річниці аварії буде розміщений у десяти лікарнях-партнерах Фонду, сказала на прес-конференції Олеся Мілянич.

Серед учасників прес-конференції були також потерпілі: Василь Кавацюк і його 16-річна донька Марія. В Кавацюк був ліквідатором аварії в Чорнобилі як вояк-резервіст совєтської армії і провів на ЧАЕС 38 днів. Він казав, що втратив одну доньку після аварії, і тоді приїхав на лікування в Америці з молодшою донькою. Завдяки Фондові допомоги дітям Чорнобиля, – сказав він – „ми врятували життя нашої другої дитини".

АМЕРИКА І СВІТ

Д. Рамсфелд не збирається йти у відставку

ВАШІНҐТОН. – Секретар Департаменту оборони оборони США Доналд Рамсфелд заявив 18 квітня, що не піде у відставку, не дивлячись на критику на його адресу, яка звучала останніми днями. Група відставних американських генералів нещодавно закликала шефа Пентаґону піти зі своєї посади, звинувативши його у багатьох помилках та неспроможності стабілізувати ситуацію в Іраку. Президент Джордж Буш, зі свого боку, висловив секретареві Департаменту оборони повну підтримку.

Голова КНР Ху Цзиньтао прибув до США

ВАШІНҐТОН. – На тихоокеанському узбережжі США. 18 квітня почалася 4-денна візита китайського провідника відвідинами підприємства корпорацій „Майкрософт" і "Боїнг". У програмі візити – зустріч голови КНР з керівником „Майкрософту" Билом Гейтсом. 20 квітня у Вашінґтоні відбулися переговори Ху Цзиньтао з Президентом США Джорджем Бушем. Обговорено питання економічної співпраці та найважливіші світові проблеми, насамперед, ситуація навколо ядерної програми Ірану та конкуренційність Китаю в здобутті-закупі нафти від постачальників.

Аварія на нюйоркській підвісній дорозі

НЮ-ЙОРК. – 18 квітня 69 осіб опинилися заблькованими між небом і землею через аварію на підвісній дорозі, котрою місцеві мешканці й туристи переправляються через ріку від острова Рузвельта на Мангетен. Через механічну несправність подача струму припинилася й два вагончики зависли на кілька годин на висоті понад 250 футів над землею. Людям не залишалося нічого іншого, як чекати, поки техніки ліквідують несправність.

Переговори стосовно Ірану у Москві не дали результатів

МОСКВА. – Дипломати з Німеччини та країн Ради Безпеки ООН не зуміли досягти компромісу на переговорах, які завершилися 19 квітня у Москві щодо санкцій проти Ірану з приводу ядерної програми цієї країни. Президент Франції Жак Ширак заявив, що не може погодитися з ідеєю ядерної зброї в Ірані. Вашінґтон вважає, що збагачення урану в Ірані свідчить про наміри створення ядерних озброєнь, тоді як Тегран твердить про виключно мирне застосування атому. Після тригодинних переговорів жодного прориву, як і очікували, не відбулося. Чільний американський дипломат Ніколас Бернс зазначив, що усі дипломати визнали необхідність швидкої реакції, на те, що він назвав брутальним порушенням Іраном своїх міжнародних зобов'язань. США, Росія, Китай, Британія, Франція та Німеччина не мають порозуміння з приводу економічних санкцій, оскільки Пекин і Москва не хочуть, аби це вплинуло на їх власну економіку. Росія будує АЕС у Ірані, намагається отримати контракти на розбудову нафтогазових родовищ, і продає Тегранові ракетні установки протиповітряної оборони. Кремль закликає до дипломатичного вирішення протистояння з Іраном.

Названі найкращі журналісти США

НЮ-ЙОРК. – 17 квітня оголошено лавреатів „Пуліцерівської премії" – найпрестижнішої американської премії в журналістиці. Провідником в кількості нагород стала газета „Вашінґтон Пост", яка отримала чотири нагороди, зокрема за розслідування про в'язниці ЦРУ за межами США. Газета „Ню-Йорк Таймс" була удостоєна трьох премій, зокрема за розслідування секретної програми про прослуховування на території країни. Нагороди отримали і дві газети, що видаються на півдні США –„Таймс-Пікадюн" з Ню-Орлінс і „Сан Гералд" з Ґолфпорт, Місісіпі, – за публікації, присвячені гураґанові „Катріна" і його наслідкам. Репортери, ризикуючи життям, висвітлювали трагічні події в Ню-Орлінс під час розгулу стихії. Премії були також вручені фотографам, що працювали на місці подій. Щорічна церемонія присудження нагород цим разом пройшла в Колюмбійському університеті, і стала вже 90 за рахунком. „Премія Пуліцера" була установлена заповітом газетного маґната Джозефа Пуліцера, який помер 1911 року, і вперше вручалася через шість років після його смерти. Переможців називає Рада премії, до складу якої цього року увійшли 19 осіб.

Вибух у Тель-Авіві – девятеро загиблих

ЄРУСАЛИМ. – У Тель-Авіві внаслідок вибуху, який здійснив 17 квітня палестинський бомбістсмертник, загинуло девятеро осіб, щонайменше 50 були поранені. Відповідальність за вибух взяло угруповання „Ісламський Джигад". Ізраїльська поліція повідомила, що заарештувала трьох палестинців, які виїхали за межі Тель-Авіву на машині. Це перший самогубний напад в Ізраїлі відтоді, як палестинський уряд очолило угруповання „Гамас". Заступник голови політбюро „Гамасу" Муса Абу Марзук заявив, що цей самогубний напад є відповіддю палестинців на ізраїльську агресію. Палестинський провідник Махмуд Абас засудив напад. Зі свого боку ізраїльський прем'єр Егуд Ольмерт сказав, що його уряд наразі вирішує, як відповісти на вибух. Вибух стався поблизу ресторану, який вже зазнавав бомбового нападу у січні цього року. Тим часом, новообраний ізраїльський парлямент, Кнесет, розпочав першу сесію після загальних виборів минулого місяця. На початку сесії новообрані депутати склали присягу. Тривають зусилля прем'єр-міністра Егуда Ольмерта зі створення коаліційного уряду. Першочерговістю нової адміністрації буде налагодження взаємин з палестинським урядом, який очолює войовниче угруповання „Гамас".

Відзначено дату „Великого землетрусу"

САН-ФРАНСІСКО. – 18 квітня відзначили скорботну дату – століття так званого „Великого землетрусу", який 18 квітня 1906 року навістив і зрівняв місто зі землею. У жалобних заходах взяли участь декілька осіб, уцілілих під час цього стихійного лиха, які дожили до сьогоднішних днів. Землетрус спричинив багатоденні пожежі у тоді ще дерев'яних будівлях. У вогні загинули, за різними даними, від трьох до шести тисяч осіб. Крім того, жителі міста у відзначення тієї скорботної дати з гордістю зазначили й те, що місто до 1909 року було відбудовано майже в цілости.

Принц Монако побачив ґлобальне потеплiння

ЛОНДОН. – Правитель невеличкого князівства Монако принц Альберт здійснив експедицію на Північний полюс і закликав світову громадськість негайно взятися за боротьбу глобальним потеплінням. У телефонному інтерв'ю з 17 квітня принц Альберт повідомив, що на власні очі побачив наслідки потепління на полюсі – зокрема протоки води, яка ледве замерзла. Принц Монако здійснив подорож з російської полярної станції і досягнув полюсу за чотири дні за допомогою собак. Частково подорож була присвячена пам'яті діда принца Альберта - Альберта I, який уславився полярними експедиціями.

Південно-східню Европу вразили потужні повені

ЛОНДОН. – Працівники допомогових бригад та місцеві добровольці докладають зусиль, аби укріпити дамби і піщані загорожі вздовж ріки Дунай, тоді як потужні повені вразили південно-східню Европу. Рівень води у Дунаї досяг найвищого рівня за останні 100 років у Румунії, що у свою чергу змусило уряд здійснити контрольоване затоплення тисяч гектарів сільськогосподарських угідь. Місцева влада повідомила, що подібна тактика дала позитивні висліди. У Сербії певні райони Белґраду перебувають під водою впродовж вже кількох днів і сотні мешканців міста Смедерево було евакуйовано. У північно-західній Болгарії деякі райони міста Відін також перебувають під водою.

Іран обіцяє 50 млн. долярів урядові „Гамасоу"

ТЕГРАН, Іран. – 16 квітня Іран заявив, що надасть палестинській адміністрації 50 мільйонів долярів на підтримку нового уряду на чолі з „Гамасом". США та Европейський союз відмовили Палестині у фінансуванні через те, що „Гамас" відмовляється визнати Ізраїль і відмовитися від насильства. Міністер закордонних справ Ірану Манучер Мотакі оголосив про підтримку палестинців. Але ця сума є набагато нижчою від тієї, яку, як кажуть палестинські провідники, вони потребують. Провідник „Гамасу" Халід Мешал сказав, що палестинський уряд потребує 170 мільйонів долярів на місяць, аби керувати країною. Деякі аналітики кажуть, що іранська пропозиція є політичним кроком, аби залучитись підтримкою мусульман з інших країн, в той час як зростає тиск на Іран зі Заходу щодо його ядерних амбіцій. Тегран закликає інші мусульманські країни надати фінансову допомогу палестинцям.

Видворено чеського дипломата

ГАВАНА, Куба. – Влада Куби видворила з країни чеського дипломата за звинуваченням у шпигунстві на користь США. У повідомленні кубинського МЗС, йдеться про Станіслава Казескі, який мав залишити Кубу 15 квітня. Раніше влада Чехії заявила, що через порушення прав людини на Кубі – не продовжить візи одному з кубинських дипломатів, який працює у Празі.

Іран відкинув заклик Росії

МОСКВА. – Росія 12 квітня закликала іранську владу зупинити всі роботи зі збагачення урану. У заяві російське міністерство закордонних справ назвало оголошення Іраном у 11 квітня успішного виготовлення збагаченого урану кроком у невірному напрямку. Але Іран відразу ж відкинув заклик Росії. Російські компанії будують АЕС у іранському Бушері, і Кремль намагався бути посередником у протистоянні між Тегранoм та Заходом з приводу ядерної програми. Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров сказав, що не потрібно застосовувати силу для вирішення іранського питання. Напередодні США також наголосили, що Іранові не можна дозволити виготовляти ядерну зброю. Заява Держдепартаменту пролунала по тому, як президент Ірану Махмуд Ахмадінеджад оголосив, що його країна вперше успішно виготовила збагачений уран. Колишній радник Пентаґону Ричард Перл заперечив мирний характер іранської ядерної програми.

Названо найгарнішу жінку всіх часів

ЛОНДОН. – Леґенда Голівуду Одрі Гепберн названа найгарнішою жінкою всіх часів за версією британського журналу „New Woman Magazine". В опитуванні взяло участь п'ять тисяч читачок журналу. Чотири з п'яти красунь першої п'ятірки виявилися кінозірками минулого: крім Одрі Гепберн – Грейс Келі, Софія Лорен і Мерелін Монро. Замикає першу п'ятірку американська моделька Синді Крофорд. До десятки найгарніших жінок потрапили також Анджеліна Джолі, Кетрін Зета-Джонс, принцеса Діяна, Гале Бері і Скарлет Йогансон.

За матеріялами ЗМІ

Іван Кедрин-Рудницький – людина-епоха

До 110-річчя від народження видатного журналіста і громадського діяча

Петро Часто

Історію люди переважно вивчають, ділячи її на певні відтинки, на епохи. Врешті виникає оманливе сприймання, ніби кожна епоха має свої межі, свої особливості, свою логіку. Насправді історія – це дуже міцна нитка, вона ніколи й ні в якому місці не уривається. Більше того – життя раз-у-раз створює дивні ситуації, коли здається, що проминула епоха мовби заглядає у вікно до сьогоднішньої, навіть переступає поріг до нас, теперішнього покоління. Тому що епоха – це передусім люди, котрі є її творцями і символами.

Щось подібне ми переживали в редакції „Свободи", тоді ще щоденної, зовсім недавно, якихось 12 років тому, коли з нами пліч-о-пліч працював – правильніше сказати б, ми з ним – Іван Кедрин-Рудницький, знаменитий журналіст, гордість галицько-української інтелектуальної епохи між Першою і Другою світовими війнами. Втім, називаючи його журналістом, ми лестимо собі, опускаємо його до свого рівня, насправді то був солідний учений-систематик, історик-ерудит, політик-мислитель, соціолог і соціяльний психолог, а поряд з цим усім – надзвичайно проста, щира і приємна у спілкуванні особистість.

Він писав наші редакційні статті. Щоранку, рівно о пів на десяту, відчинялися двері – і редактор Кедрин першими ж своїми словами привітання – кожного разу іншими – надихав нас на всю решту дня, залишався головною подією того дня, й коли через лічені хвилини йшов геть, ми все ще на всі лади повторювали його афористичні і багатозначні дотепи.

В останні три роки його життя ми з ним мешкали в одному будинку, тільки на різних поверхах, й майже кожного дня зустрічалися, а коли на дворі було холодно або слизько, я піднімався на шістнадцятий поверх і брав у редактора Кедрина чергову редакційну статтю. Іноді, крім неї, він вручав мені ще один свій матеріял – тоді показував пальцем на себе і казав: „Фабрика!".

Ні, він був не фабрикою, а дивовижно енерґійною і дивовижно емоційною людиною. Власне, в ньому мовби співжило і співтворило багато різних людей– незмінно ґалантний у стосунках з жінками, м'який, людяний зі своїми колеґами, доступний і доброзичливий з молодшими, незмінно веселий у ширшому товаристві, певний себе і свого слова в науковому колі.

Замало сказати – він жив Україною. Жити нею було легше, ніж достеменно знати, що й чому там діялося, зокрема в ті складні роки. А він це в такій мірі знав, що коли вранці ми зустрічалися, то виникало враження, що минулу ніч редактор Кедрин пробув в Україні – настільки володів найсвіжішим фактажем, настільки розумів, що стоїть за кожною тамтешньою подією. То була аналітична, політологічна журналістика старої школи, яка нас захоплювала і викликала професійну заздрість. Мабуть, крім школи, було ще щось важливе, так само визначальне: виховання в національно свідомій родині, ґрунтовна гімназійна й університетська освіта, ідейно наснажена атмосфера міжвоєнного Львова, світоглядно-газетярське і вояцьке загартування (брав участь у бою біля Ярмолинець на Вінниччині й був удостоєний Хреста Симона Петлюри), починаючи від 1919 року – спершу у щоденнику Армії УНР „Ставка", в київському „Громадському Слові", віденській „Волі", врешті, і в найбільшій мірі, – у львівському „Ділі", куди молодого, але раннього Івана Рудницького рекомендував полковник Євген Коновалець.

(Закінчення на стор. 20)

І. Кедрин–Рудницький (народився 22 квітня 1896 р.)

Іван Кедрин – про „Свободу"

„Свобода" – це, мабуть, одинокий у світі щоденник, в якому нема ані секретаря редакції, ані коректора. Редактор Драган що-кілька тижнів, чи навіть днів робив усім нам гіркі докори за друкарські помилки в газеті – і мав рацію, коли йшлося про факт помилок. За кожним разом я відповідав, що численні помилки, які, зрештою, є в усіх газетах світу (їх чимало у кожному числі „Н.Й. Таймсу") будуть так довго, поки не буде прийнятий окремий коректор. Його й донині нема!..

„Свобода" – насправді невелика газета, яка розпоряджає для редакційного матеріялу тільки двома з половиною сторінок, бо решту заповнюють оголошення, і тому, що пошта приносить щоденно кільканадцять чи й кілька десятків листів, то матеріяли залежуються, за браком секретаря редакції нема їх евіденції, автори листів неґодують на брак відповіді, звіти про святкування роковин 22 січня появляються під Великдень, а про відзначування роковин смерти Петлюри й Коновальця в травні – пізньою осінню. Розв'язати цю проблему зрештою дуже трудно, бо коли подавати ті звідомлення тільки дуже скорочено, то місцеві громади ображуються. Це саме стосується різних музичних імпрез, на яких кожна дитина грає „чудово", деклямує „з глибоким відчуттям" і співає як соловейко. Редаґувати щоденну газету поза рідним краєм взагалі дуже трудно, та ще й орган Союзу, який, як його охристив покійний Мишуга є „заморською твердинею" (чому не фортецею?), але є також асекураційною установою, для якої число членів є питанням бути-не-бути. Від довшого часу я вже не чув такого, щоби хтось із читачів погрожував виступленням з УНСоюзу в реакції на якусь статтю чи замітку у „Свободі", але в перших роках мого перебування у „Свободі" таке бувало, – це невиданий у культурному суспільстві шантаж супроти рідного часопису, від якого всі вимагають, щоби був „незалежним". Нема у світі цілком незалежного часопису, бо завжди він залежний від свого видавця і свого редактора. У даному випадку „Свобода", будучи дійсно понад і позапартійною газетою, мусить, як орган УНСоюзу, дбати за його інтереси, але (А. Драган теж у теорії признавав це), найкращу прислугу УНСоюзові зробить „Свобода", коли вона буде – доброю газетою, коли вона цікава і матиме повагу у суспільстві.

З книги „Життя, події, люди" Нью-Йорк, 1976 р.

Україна проголосила незалежність

Редакційна стаття авторства Івана Кедрина від 26 серпня 1991 року

16-го липня 1990 року Верховна Рада України схвалила закон про суверенітет України. 24 серпня 1991 року схвалила закон про державну самостійність і незалежність України. У міжчасі відбувався процес національно-політичного усвідомлювання народу та процес боротьби за щораз більші свободи. У рятуванні „єдиної неподільної" – Міхаїл Ґорбачов придумав концепцію „союзного договору", текст якого кількакратно змінювали. Верховна Рада України відкинула була проєкти Ґорбачова та заповіла, що пред'явить власний. Ця справа тепер стала бути неактуальною. Акт державної самостійности має затвердити народ у вселюдному голосуванні 1-го грудня цього року, разом з вибором президента Української Республіки.

Усупереч усім погрозам і митарствам було згори відомо, що змаг України до свободи мусить закінчитися перемогою. Це не було самовизначення українського народу. Його державне самовизначення відбулося 22-го січня 1918 року Четвертим Універсалом Української Центральної Ради у Києві. Соборність цього акту була заманіфестована історичними актами 1-го листопада 1918 року у Львові та 15 березня 1939 року в Ужгороді. Путч сталіністів у Москві, провал цього путчу та провал комунізму в Москві, як безпосередній наслідок участи Комуністичної партії у цьому невдачному державному перевороті – все воно приспішило рішення Верховної Ради України. В обох цих актах, з липня минулого року і серпня цього року, „за" ці акти голосувала величезна більшість 450-членної Верховної Ради. Це ще один доказ на це дивне і позитивне явище, яким є територіяльний патріотизм, який диктує також росіянам, жидам і полякам іти разом з українськими патріотами, бо всі вони зрозуміли, що центральна влада у Москві економічно використовує Україну, за податки, стягнені від мешканців України, фінансує непотрібну велетенську армію і КҐБ імперії та субвенціонує Кубу і Північну Корею. Всі мешканці України тямлять трагедію Чорнобиля, якої не було би, як би це було основою політики московського центру, який завжди дивився на Україну, як підрядну країну, як на „молодшого брата", з яким можна не рахуватися. Територіяльний патріотизм національних меншин України поруч з національним патріотизмом українців має стати підвалиною самостійности України. Від липня минулого року дотепер страшенно багато змінилося в Україні. Пригадуються слова Михайла Гориня, коли він відвідував Ню-Йорк і загостив також до Українського Народного Союзу в Джерзі Ситі, що „один день в Україні – це ваш один рік". Брак національно-політичної свідомости найширших мас українського народу був головною причиною упадку Української Народної Республіки, яка прожила величні, але й нікчемні три роки, від весни 1917 до осени 1920 років.

Неможливо передбачити сьогодні хід подій у найближчий трьох з гаком місяцях. Відносини у Москві змінилися, Міхаїл Ґорбачов перестав бути диктатором, президентом і партійним генеральним секретарем в одній особі. Він у масах непопулярний, у загальних, тайних і вільних виборах програв би. Але є таки ще президентом імперії і може урядувати також декретами. Невідомо, як поставиться до акту проголошення самостійности він і яке становище займе Боріс Єльцин. Знаємо, що США не визнали були окупації й анексії Совєтським Союзом трьох балтійських держав, приєднаних силою до СССР в наслідок порозуміння Сталіна з Гітлером. В американській державній верхівці все ще покутує вірність „великопростірному господарському обширові", що яскраво проявилося у відношенні до проголошення самостійности Хорватією і Словенією.

В минулому тижні президент Буш назвав між вимогами на адресу Ґорбачова також пошанування й права самовизначення. Це в теорії – побачимо практику. Україна – величиною схожа на Францію, має понад 50 мільйонів населення та багата на землю й мінерали. Змаг за самостійність ще не закінчився. Найпершою передумовою виграної – це єдність, спокій, дисципліна. Забудьте про партії й ідеологічні різниці! Верховна Рада України і її український стрижень – Народний Рух – доказали свою зрілість. Вони найкраще знають, як поводитися у цих складних трудних відносинах. Не перешкоджаймо їм.

Щоб ніколи більше і ніде!

Двадцять років віддаляють нас від чорнобильського лиха – і зовсім, зовсім не віддаляють від нього. Оце і є недобрий бік так званого „прогресу", на тлі якого навіть великі війни не здаються такими фатальними. Після них, з плином часу, зарубцьовуються рани, притуплюється біль втрат, життя врешті-решт бере своє, людське поле зеленіє новими поколіннями, новими надіями. А тут, перед горем на ім'я „Чорнобиль", розум спиняється, немов перед чорною бездонною прірвою. Минуло двадцять років, а прірва – не засипана. Не спить „мирний атом" в четвертому реакторі. Невидима мікрочастинка виявляється сильнішою, ніж бетон саркофагу. І вся тридцятикілометрова обезлюднена зона довкола Прип'яті – немов відібрана від України територія. Ні, від усієї нашої плянети, такої прекрасної і такої беззахисної. Тому людство мусить сприйняти Чорнобиль, як попереджувальний знак на шляху в майбутнє. Добре було б усю зону щільно обставити гаслами: „Людино, бережи Землю!", „Науко, бережи людину!", „Політико, не грайся в посади, а вірою і правдою служи суспільству!", „Державо, дбай про свій народ!", „МАГАТЕ, не бреши!", „Україно, як зіницю ока оберігай свою незалежність, щоб чужа імперія знову не зробила тебе місцем для небезпечних експериментів!".

Напередодні 20-річчя Чорнобильської катастрофи стали відомі висновки 50 наукових досліджень, здійснених на замовлення Европейського парляменту і Міжнародної екологічної організації „Зелений Світ". З них випливає, що МАГАТЕ (Міжнародне агентство з атомної енергії) навмисне, щоб не відлякувати інші країни від розвитку цієї галузі, применшувало маштаби і небезпеки катастрофи. Насправді Чорнобиль вже забрав життя не 4000 осіб, а майже пів мільйона, а ще щонайменше 30 тисяч людей страждають від хвороб, спричинених опроміненням, зокрема і найчастіше – від рака щитовидної залози. Голова Комісії здоров'я Національної ради жінок України, доктор медицини Людмила Порохняк під час зустрічі з членами редакції „Свободи" засвідчила, що за останні десять років тривалість життя чоловіків в Україні зменшилася на сім, а жінок – на п'ять років. В половині українських областей чоловіки не доживають до 60 років.

Але радіяційна агресія не рахується з державними кордонами, і світ, починаючи від США, взяв це, нарешті до уваги. 4 квітня Палата Представників Конгресу прийняла резолюцію, здійснення якої, сподіваємося, матиме значний вплив на подолання наслідків Чорнобиля. Невдовзі над четвертим реактором буде споруджено новий, надійніший саркофаг, для чого фінансові організації з 28 країн нададуть Україні 758 мільйонів дол.

Не буде перебільшенням, коли ствердимо, що ця увага американських конгресменів до України і її чорнобильської проблеми в певній мірі спонукана активністю української громади в США, вплив якої тут збільшується в міру того, як там, в українському суспільстві, все глибше закорінюється демократія, верховенство права і свобода людини. Що ж до конкретних чорнобильських проблем, то вся наша громада заслуговує низького поклону – її спільним досягненням є гуманітарно-медична діяльність Фонду допомоги та розвитку „Дітям Чорнобиля", з рамени якого Україна дістала медикаментів і найновішого лікувального обладнання на багато мільйонів долярів.

Нехай ніколи і ніде не повториться Чорнобиль! Ми не маємо іншої плянети, то ж з любов'ю плекаймо кожен сантиметр Землі. Іди, читачу, на присвячені Чорнобилеві фото-виставки, приглянься до обличчя дідсусів і бабусь, котрі вернулися в 30-кілометрову зону доживати на рідній землі…

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

[illegible] $55.00 [illegible] – $55.00. [illegible]
$45.00 [illegible] – $50.00. [illegible] – $1.00.
[illegible] „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07064 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Директор видань	– д-р Володимир Прохоренко e-mail: prochorenko@unamember.com	(973) 292-9800 дод. 3034
Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Оціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про наш особливий привіт

Здивуєтеся, певно, дорогі читачі, який це саме „особливий" привіт має на думці О–КА, а це, тим часом, цей, що зараз на думці маємо усі ми – Великодній. Бо, подумайте тільки, в якій ще мові він такий важливий і справді особливий, як не в українській? Вітаються подібним привітом у своїй мові поляки, німці і наші теперішні „найближчі" – американці, але українське „Христос Воскрес!" є справді особливе і дуже характерне для українців, як і відповідь на цю радісну вістку-поздоровлення „Воістину Воскрес!".

Для всіх народів Христове Воскресіння є величавим і важливим святом, але тільки українці, вітаючись у день свята, говорили: „Христос Воскрес! Воскресне Україна!", тобто пов'язували Великдень з великою надією свого народу. Тому для українців Великдень і вже залишиться назавжди святом особливим, зворушливим і повним не тільки релігійного, а й патріотичного значення.

Скільки ж це впродовж щонайменше останніх десятиріч ми повторювали, як самозрозуміле другий привіт, а може тільки побажання „Воскресне й Україна!", часом лише в думці, але частіше – вітаючи себе взаємно. Скільки разів впродовж цих років ми вірили у здійснення цього бажання, що доповнювало наші святкові привітання у це найбільш радісне Свято Воскресіння Христового, так дуже сильно поєднане у нас із виведенням гагілок біля церкви і спільним співом „Христос Воскрес!".

Нарешті цей другий привітпобажання здійснився. Можливо, не зовсім так, як ми собі уявляли і бажали, але таки маємо Україну і якось вдруге бажати її воскресіння не личить, хоч можна було б її й далі дещо інакше уявляти.

Тепер, повторюючи за першим президентом Л. Кравчуком „маємо, що маємо", треба радіти цим з іншою думкою, що, мовляв, „могло бути гірше". Отож радіймо тепер разом з нашими земляками, що маємо Україну вільною і що вже не потребуємо ставити це побажання поряд з привітанням зі святами Воскресіння. А як буде розвиватися історія нашої батьківщини, побачимо у майбутньому.

Добре, що тепер можемо усі радісно зустрічати свята Воскресіння Христового і вітати себе цим разом взаємно „Христос Воскрес! Воістину Воскрес!", не включаючи вже нашого звичного додатку-побажання: „Воскресне й Україна"!

О-КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

А де ж Конституція України?

У „Свободі" від 24 березня маленька замітка „Росія вітає русифікацію України" схвилювала мене. Йдеться про те, що Харківська область поневіряє Конституцію України і переходить на урядову російську мову.

І Президент В. Ющенко як ґарант Конституції не забороняє такого видовища? Також наша діяспора і „Свобода" не поставили це повідомлення на першій сторінці, як надзвичайну подію. Напевно, завтра вірмени чи грузини, які живуть у великій кількості в Донецькій або Луганській областях, заведуть свою мову як державну? Урядовці Харківської області повинні бути поставлені під суд за порушення української Конституції. Нема такої держави у світі, щоб зробила такий сміх з своєї Конституції. Ми, українці у діяспорі, повинні пікетувати амбасаду України у Вашінґтоні. Якщо так далі піде, то за кілька років скрізь буде трикольоровий прапор Росії! Люди України, подумайте, що ви робите! Це є початок розвалу Української держави. Не нарікайте на наших сусідів – росіян, бо ми самі віддаємо нашу Україну у вічну неволю.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

То були злочинні експерименти

На сьогоднішній день є вже більш ніж досить підстав звинувачувати в Чорнобильській катастрофі партійне керівництво СССР, яке силою нав'язали Україні міну уповільненої дії – Чорнобильську АЕС, яка могла б вибухнути в будь-який час (їм мало було 1933-их і 1947-их років Голодомору).

Не менш винними є московські академіки-атомники. Це їм належить ідея перенапружити атомний реактор потужністю 1 млн. квт до 1.5 млн. квт і провести цей експеримент не десь там в Сибіру, а в густонаселеному місці біля Києва.

В ті часи я працював викладачем Українського інституту інженерів водного господарства в Рівному і в певній мірі був знайомий з роботою атомних реакторів.

...Рання весна 1986 року видалася теплою, і ми сім'єю виїхали в селище Оржів, де в долині ріки Горинь зранку проводили час серед чудової природи. Але помітили далеко за горизонтом, в стороні Києва, якусь чорну хмару.

Повернувшись додому, довідалися, що на Чорнобильській АЕС вибухнув 4-ий реактор. Причина катастрофи у нас викликала сумніви: це – злочинні експерименти. Протягом майже 20 років я старався (по можливості) спілкуватися з працівниками ЧАЕС, щоб з'ясувати істину.

Вияснилося, що напередодні 1 Травня 1986 року, на ЧАЕС прибули московські атомники в генеральських уніформах, які мали необмежені повноваження. Вони відіслали начальника і головного інженера ЧАЕС відпочивати, а самі зайнялись „експериментом". Коли журналісти потім запитали комісію, яка займалася вивченням причини катастрофи, що то за група генералів-атомників і що вони робили на ЧАЕС, то отримали відповідь: „Ця група московських атомників займалася на ЧАЕС виміром вибігу ротора генератора. Їх цікавило, скільки часу буде крутитись ротор генератора після відключення його від силового бльоку реактора".

Ці генерали скоро виїхали в Москву і більше їх ніхто не турбував. Виконавши експеримент, вони повинні були ощасливити в честь 1-го травня народи Радянського Союзу і весь світ, повідомивши про досягнення Радянської науки під „мудрим" керівництвом партії. Це злочинне ставлення московсько-комуністичної імперії зла до українського, білоруського і російського народів, а також до всіх народів Европи не має терміну давности. Ці народи мають юридичне право виставити рахунок за той експеримент. Російська Федерація, яка стала правонаступницею СССР, повинна нести всю відповідальність.

Євгеній Лісовенко,
Бруклин, Н. Й.

Дякую за телепрограми з України

Дуже дякую за об'яву про українське телебачення компанії „GlobeCast", яка дає можливість чути, бачити, знати про все, що відбувається в Україні. Це – бальзам для кожної людини, яка народилась в Україні, а зараз постійно або тимчасово перебуває в Америці. Шість найкращих телеканалів (а з часом буде ще більше) вдовольняють нас.

Особлива подяка керівникові україномовного відділу Андрію Стецюку і його команді. Дуже всі ввічливі, щирі, відповідальні. Закликаю всю громаду Америки, підписатися на „UA–TV". Це коштує тільки 25 дол. на місяць. Крім цього, 24 год. безкоштовного радіо „ЕРА". Телефонуйте українською мовою: (888) 698–2881 або англійською (888) 988–5288.

Катерина Рубан,
Ню-Джерзі

Усі станемо проти зеленого змія!

Вже п'ятнадцятий рік Україна має змогу влаштовувати життя самій на користь, згідно з власною волею. Так, це безсумнівна дійсність. Але кожному ясно, що самостійність – це ще не повне її здійснення. Не перелічити усіх недоліків державного й народного життя України, тож спинимося лиш на одному. Поетично це лихо називають „зеленим змієм"... Йдеться про хронічне вживання алькогольних напоїв, яке запанувало і панує свавільно, як лиха традиція підневільних століть, може й зумисне плекана окупаційними режимами.

Надмірне вживання алькоголю шкідливо впливає не лише на одиниці, але і на суспільство, народ, стає державним лихом. Скільки ж батьків чи матерів покинули у наші часи свої батьківські обов'язки, залишаючи задля „чарки" родини з дрібними дітьми без засобів до життя! Скільки громадських та державних працівників змарнували свої людські якості, „спившися" до втрати всякої можливости працювати відповідально!

Правда, не було в нашій бувальщині й без осторог проти „зеленого змія"! Поет Євген Маланюк оплакував заник войовничого духа нашого народу через те, що „тонув конунгів (лицарів-варягів) дух у солодкім меду (звичайно, відповідно залькоголеному!)". А Тарас Шевченко – голос особливо авторитетний для нас, прозвав великого Богдана Хмельницького „п'яним" за трагічну для нас на століття Переяславську угоду з москалями. І вся наша народня література XIX й початку минулого століття багата розповідями про те, як нечесні корчмарі, заманюючи навіть найповажніших наших селян до постійного відвідування корчм, руйнували їх маєтки, родини й життя, „пускаючи їх вкінці з торбами".

Боротьбу з алькоголізмом вели церкви зі „братствами тверезости", національні установи, „Просвіта", „Рідна Школа", „Відродження" (якого виключно метою була боротьба проти алькоголю та нікотини), „Сільський господар", „Луг", „Пласт", „Січі", інші молодечі та спортові товариства.

Незрівняною є картина у „Панських жартах" Івана Франка, де священик-народолюбець старався привести своїх парафіян до „присяги від горілки" в церкві на Новий Рік. І з яким зрозумінням сприймали цю справу „статечні ґазди"!

Отже, є в нас традиції руйнуючі й будуючі. Але за очищення народу від цієї вади чомусь сьогодні ніхто не береться... Ось в Америці й Канаді діє „Анонімне товариство алькоголіків", яке, без розголосу, успішно виліковує людей і повертає їх у нормальне суспільство. Є об'єднання „Матері проти п'яного водійства", безсумнівно, корисне з уваги на трагічно великі жертви серед п'яних водіїв авт. Обидві організації – „недержавні", засновані тільки на добрій волі й жертвенності свідомого громадянства!

А в Україні? Так, це повинна б бути справа церков, громадських установ, лікарських об'єднань, незважаючи на те, що справа важка і не дуже популярна. Але й не безнадійна.

Це не менше й справа шкіл, вчителів, провідників молодечих організацій та, звичайно, батьків. Про такі речі слід говорити змалку. Навчиться кожний „Івась", що пити шкідливо та й непочесно. Виросте здорове, тверезе покоління на користь самій молоді, її батькам і державі. Кожний свідомий громадянин держави – відповідальний за майбутнє молоді, а з тим і народу.

Очікуємо дискусії з цієї наболілої теми, живих відгуків від громадських та освітніх працівників, учителів, батьків, молоді. Хочемо почути від них усіх приклади цікавих ініціятив та успішних заходів у цьому напрямі!

Леся Храплива-Щур,
Лондон, Канада

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Засідання Верифікаційної комісії

Зліва: Стефанія Гаврилюк, Анна Слободян, Юліян Котляр, Павло Фуґа, Мирон Кузьо.

В четвер, 13 квітня, в Головній канцелярії УНСоюзу відбулося засідання Верифікаційної комісії 36-ої Конвенції. Члени комісії перевірили і затвердили список 107 делеґатів і їх заступників на Конвенцію.

До складу комісії увійшли: Анна Слободян – 88-ий Відділ, Кергонксон, Н. Й. Стефанія Гаврилюк – 88-ий Відділ, Н. Й., Юліян Котляр – 42-ий Відділ, Ню-Джерзі, Павло Фуґа – 269-ий Відділ, Ню-Джерзі і Мирон Кузьо – 277-ий Відділ, Конектикат.

Члени комісії, разом з Ніною Більчук з Головної канцелярії, перевірили і затвердили 107 делеґатів і їхніх заступників на 36-ту Конвенцію.

С. Гаврилюк

Спеціяльне засідання Екзекутивного Комітету УНСоюзу

У п'ятницю, 7 квітня, 2006 р., Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу провів спеціяльне засідання для затвердження делеґатів на 36-ту Конвенцію УНСоюзу.

Згідно зі Статутом УНСоюзу, Екзекутивний Комітет затвердив делеґатів та заступників делеґатів на 36-ту Конвенцію, яка відбудеться на оселі Союзівка 26–29 травня 2006 р. Екзекутивний Комітет також призначив членів Верифікаційної Комісії, Статутової Комісії і Фінансової Комісії. Члени цих Комісій є найменовані з вибраних делеґатів для праці під час Конвенції.

Найменовані Комісії на 36-ту Конвенцію УНС (в дужках подані числа Відділів):

Статутова Комісія – Богдан Добощак (59), Олександер Кізак (465), Оксана Лопатинська (194), Микола Бобечко (107), Лонґин Н. Старух (172).

Верифікаційна Комісія – Павло Фуґа (269), Мирон Кузьо (277), Анна Слободян (88), Юліян Котляр (42), Стефанія Гаврилюк (88).

Фінансова Комісія – Йосип Чабон (269), Михайло Грицик (161), Володимир Козіцький (8), Ґлорія Пашен (125/220), Ґералд Тисяк (13).

Христина Козак,
Головний секретар УНСоюзу

Визначено переможця опитів видань УНСоюзу

ПАРСИПАНІ, Н.Дж. – 11 квітня в Головній канцелярії УНСоюзу відбулося жеребкування на переможця опитів видань УНСоюзу, яке провела Головний скарбник Рома Лісович. Переможцем стала Ольга Шатинська з Гілсайду, Н. Дж., а нагородою є перебування впродовж суботи і неділі для двох осіб на чудовій та всім відомій відпочинковій оселі УНСоюзу Союзівці. При цій нагоді ми дякуємо О. Шатинській за її участь в опитуванні та сподіємось, що їй буде приємно провести два дні на Союзівці. Дякуємо також всім іншим за участь в опитуванні, але зокрема дякуємо за зрозуміння та велику кількість влучних коментарів.

Рома Лісович і Волтер Прохоренко

Висліди опитувань та багато коментарів будуть поміщені в наступних числах газети.

Волтер Прохоренко

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Делеґати та їхні заступники на 36-ту Конвенцію УНС

BRANCH	DELEGATE	ALTERNATE
5	Maya Lew	
5	Oksana Lew	
7/178	Adolph E. Slovik	
8	Wolodymyr Kozicky	Leon Figurski
10	Lubov Streletsky	Vasily Streletsky
13	Nicholas Fil	Taras Myshchuk
13	Gerald Tysiak	John Suchowacki
15	Sonia M. Krul	Marijka Lischak
20/86	Roman I. Kuropas	Tamara Kuropas
22	Stefko Kuropas	
25	Nestor Olesnycky	Oksana Trytjak
27	Christine Brodyn	Daria Semegen
39	Mykola Duplak	Rev. Myron Kotch
42	Julian Kotlar	Barbara Tyzbir
47	Oksana Koziak	Anna Kedyulych
57/16	Michael Sawkiw Jr.	
59	Bohdan Doboszczak	Ihor Hayda
76	Michael Koziupa	
76	Andrew Hrechak	
82/341	Olga Uliana Maruszczak	
83	Hryhoryj Dawyd	Nicholas Pryszlak
83	Roman Panasiuk	Fawronia Kusznir
88	Stephanie M. Hawryluk	Andrij J. Cade
88	Anna Slobodian	Sofia Semenyszyn
94	Vasyl Kolodchin	Wsewolod Hnatczuk
96	Jaroslawa P. Komichak	Raymond M. Komichak
102	Nicholas Bobeczko	Oksana Bobeczko
112	Paul Romanovich	Patricia Romanovich
120	Eli Matiash	Mark Szedny
125/220	Gloria Paschen	
130	Alex Redko	
131/472	Lev Bodnar	Roman Zajac
133/338	Michael Bohdan	Nancy Bohdan
134/142	Iouri Lazirko	
139/66	Peter Pytel	Nestor Kocelko
155	Nadia Salabay	
155	Maria Zaviysky	
161	Michael Hrycyk	
161	Tim Ganter	
164/162	Tymko Butrej	George Fedorijczuk
171	Genevieve Kufta	Stephan Welhash
171	Elizabeth Siryj	Stefko Woch
172	Longin N. Staruch	Michael N. Halibej
172	Ivan Pelech	Vladimir Bakum
173	Peter Serba	Eugene M. Serba
174	Zenon Wasylkevych	Nina Wasylkevych
174	Vera Krywyj	Olga Hnat (Hnatievych)
175	Zynowia M.Serafyn	Olena Papiz
194	Oksana Lopatynsky	Ihor Zwarych
206	Irene Sarachmon	Eleanor Kogut
214/353	Omelan Twardowsky	Daria Twardowsky
216	Bohdan Odezynskyj	
217	Oksana Markus	Irene Grassman
221	Helen Karachewsky	Wasyl Kuszynski
230	Annabelle Borovitsky	
234	Maria Oscislawski	Orest Zahajkewycz
234	Edward Melnyczuk	Helen Melnyczuk
238	Stephanie Majkut	Walter Majkut
240	Evhen Bachynsky	Marta Liscynecka
240	Bohdan Samokyszyn	Iwan Slipec
242	Joseph Chabon	
242	Andrea Chabon	
245	Michael Martynenko Jr.	Michael Martynenko Sr
247/347	Wasyl Szeremeta	Lubomira Szeremeta
253/254	Peter Hawrylciw	
257/307	Luba Sophia Keske	
264/67	Bohdan Hryshchyshyn	Myroslaw Trojan
267/113	Gloria Tolopka	
269	Paul Fuga	Valentina Kaploun
277	Myron Kuzio	Myron Kolinsky
282	Mary Bolosky	Henry Bolosky
283/355	Stefan Lysiak	Michael Chalupa
287/340	Roma Hadzewycz	
291/388	Vira Napora	
292	Irene Pryjma	
316/343	Mary Sweryda	Anna Anrdews
325/226	Barbara Chupa	
327/17	Bohdan Podoliuk	George Soltys
339/116	Michael Luciw	
345/382	Kateryna Dyachuk	
349	Michael Zacharko	Stephan Zacharko
358	Dr.Taras Szmagala, Jr.	Katherine Szmagala
360	Judith A. Hawryluk	
362/163	Maria Walchuk	
364/486	Wlademer Wladyka	Bohdan Danylewycz
367	Christine Dziuba	George Malachowsky
372/37	Kristina T. Pavlak	
379/488	Myron M. Luszczak	
381	Olya Cherkas	Walter Boryskewich Boyd
385/368	Julian M. Pishko	Bohdan Kuchwarskyj
387/78	Irene Oliynyk	
397	Ulana Prociuk	Michael Chomyn
399	Bohdan Kukurudza	Mykhajlo Klymchak
402/466	Anna Burij	Omelian Drogobyckyj
407/401	Tatiana Miskiw	Stephan Chorney
409	Genet H. Boland	John P. Boland
412/498	Ihor Kobil	
414	Maria Antonyshyn	Donald K. Horbaty
432	Vera Plawuszczak	
434	Alexandra Dolnycky	Marta Bilyk
444/441	Cecilia Kachkowski	Susan Soldan
450/241	Motria Milanytch	
452	Natalie Shuya	Jaroslava Woloch
461	Ben Doliszny	Janina Groch
465	Alexander Kisak	Eugene Kisak
473/49	Serguei Djoula	
496	Myron Pylypiak	

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Святкували день народження Тараса Шевченка

Учасники програми на честь Т. Шевченка в Мінеаполісі

ОЛБАНІ, Н. Й. – Українська громада святкувала важливий для українського народу Шевченковий день, організований суботньою Школою українознавства та відділом УККА округи Олбані.

Учні Школи українознавства під супроводом Наталки Верзол та жіночий хор „Чарівний гомін" під супроводом Ярослава Кушніра згадали Тараса Шевченка „незлим тихим словом" у теплій родинній атмосфері. Д-р Андрій Баран, голова УККА округи Олбані, подякував усім організаторам свята та усім присутнім за вшанування пам'яті Тараса Шевченка.

Віктор Головащенко

ВУНСАКЕТ, Н.Й. – У залі Української католицької церкви св. Михаїла відбулося свято в честь Тараса Шевченка. О. монс. Роман Големба привітав присутніх і провів вступну молитву. Опісля слідувала деклямація Катерини Кльован „Заповіт" і слово Софії Качор. Марко Ткач дуже вміло грав на саксофоні в'язанку козацьких пісень при акомпаніяменті свого батька Івана Ткача. Вірш „Три Шляхи" виконав Дмитро Волянський, а „Мені тринадцятий минало" – Оксана Кархут. Дуже цікаве порівняння між особистими життєвими можливостями і творчістю визволеного кріпака Тараса зробив у своїй промові Корнель Осадца. Матері і діти, одягнуті у вишиванки, виконали „Садок вишневий" і заспівали пісню „Їхав козак за Дунай" при акомпаніяменті на акордеоні Юрія Міняйлюка. Між присутніми була представниця 241-го Відділу Українського Народного Союзу Джанет Бардел. Смачний полуденок завершив програму.

Н. Н.

МІНЕАПОЛІС, Мін. – В неділю 19 березня, в парафії св. Константина, де парохом о. крил. Михайло Стельмах, відбулося свято в пошану Тараса Шевченка. З підтримкою Дмитра Татарина і його дружини Галини свято організувала суботня Школа українознавства.

Програму підготували учителі Леся Гуцал і Наталя Шовдра. Змістовні доповіді про життя і творчість Т. Шевченка прочитали студентка коледжу Марта Хань (українською мовою) та учениця середньої школи Дарія Сілван (англійською). Прозвучали дванадцять уривків з творів Т. Шевченка, переплетені поясненнями і коментарями Марти Хань. Виконавцями були Ліза Павлюк, Міка Педро, Алекса Татарин, Юліяна Павлюк, Софійка Гуцал, Тарас Павлюк, Володимир Смітюк, Тарас Татарин і Дмитро Гуцал. Під керівництвом Орести Кузняк вони також заспівали дві пісні на слова Т. Шевченка.

Після закінчення цього виступу всі присутні в залі встали і заспівали „Заповіт". Після закінчення програми о. Михайло висловив визнання і подяку організаторам і виконавцям концерту. Смачне частування чекало на всіх, приготовлене членами батьківського комітету. Батьки були важливим чинником в успіхові цього свята: вони заохотили своїх дітей до участи у програмі і дали їм надхнення вивчати спадщину Т.Шевченка.

Д-р Михайло Козак

БАФАЛО, Н. Й. – 12 березня наша „Рідна школа" приготувала відзначення Шевченківських роковин за участи учнів, які наполегливою працею та з допомогою учителів в проводі директора школи О. Бережницької досягли великого успіху. Виступали від найменших до вищих кляс. Чисельна присутність батьків усієї громади сприяла цьому успіхові. Програма перепліталася деклямацією поем поета і співами дітей. Виконання двох творів на бандурі та двох – на скрипці і флейті доповнило це свято.

Маркіян Стасюк

На святі у Вунсакеті, Н. Й.

Бафало. Бандуристи – вчителька Валентина Гнат з дочкою Ксенею

Бафало. Виступають діти з „Рідної школи"

„Аеросвіт": третя річниця першого лету через океан

Сенатор Карл Круґер (зліва) вручає вітання Євгену Трескунову (в центрі) і Миколі Кравцю

Посол Олег Шамшур (зліва), Ірина Куровицька і Микола Кравець

НЮ-ЙОРК. – У Постійному представництві України при ООН 6 квітня відбулися пресова конференція і прийняття з нагоди третьої річниці першого лету „Аеросвіту" з Києва до Ню-Йорку, що відбувся 30 березня 2003 року. Пресову конферцію відкрив генеральний представник цієї авіокомпанії у США Микола Кравець, який представив гостя з Києва – заступника генерального директора авіокомпанії „Аеросвіт – українські авіолінії" Євгена Трескунова, котрий розповів про стан і перспективи розвитку авіокомпанії, відповів на запитання журналістів.

Ряд гостей вечора виступили з вітальними промовами. Сенатор штату Ню-Йорк Карл Круґер вручив Є. Трескунову вітальну адресу на плякеті, авіаторів привітали президент СКУ Аскольд Лозинський, син відомого авіоконструктора Ігоря Сікорського - Ігор Сікорський мол., генеральний аґент „Аеросвіту" з вантажних перевезень, член Американсько-української ради торгівлі Григорій Ваксман з Вашінгтону, голова СУА Ірена Куровицька, Марійка Гельбіґ- власниця туристичного бюра „Скоп-травел", президент Федеральної кредитівки СУМА Володимир Козицький з Йонкерсу, Н. Й., голова управи Українського музею в Ню-Йорку Ольга Гнатейко, письменник Деві Аркадьєв.

Після прес-конференції відбулось прийняття, в якому взяли участь Посол України в США Олег Шамшур, Постійний представник України в ООН, Посол Валерій Кучинський, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко, дипломати, представники американського та українського ділового світу, закордонного українства, журналісти.

У славетного авіоконструктора Ігоря Сікорського було п'ятеро дітей – дочка Тетяна від першого шлюбу і сини Сергій, Микола, Ігор та Георгій - від другого. Тетяна в США жила з тіткою Ольгою, яка замінила їй маму. Вона закінчила університет і стала доктором соціології, народила четверо дітей.

Сергій дістав ім'я на честь старшого брата конструктора, який загинув в 1914 році, і Сергія Рахманінова, який допоміг Сікорському почати творчу працю в Америці.

Сергій продовжив справу батька і очолив авіокомпанію. Микола став професійним музикантом і вчителем музики. Ігор після тривалої і успішної військової служби закінчив університет і став юристом. Георгій закінчив університет за фахом комп'ютерного програмування. На вечорі в Постійному представництві України при ООН побували Микола та Ігор Сікорські.

Левко Хмельковський

Понадс 200 осіб взяли участь у пресовій конференції і потім – у прийнятті „Аеросвіту"

Зліва: Посол Валерій Кучинський, Ігор і Микола Сікорські

Генеральний консул Микола Кириченко (зліва) і Григорій Ваксман

Нещаслива весна 1986 року, Чорнобиль...

(Продовження зі стор. 1)

як і всі люди повинні протестувати, проти тоталітарного атеїстичного совєтського уряду, який покривалом таємничости старається закрити події, що може мати згубний вплив на кожну людину на цій плянеті...

Митрополит Стефан (Сулик),
Філядельфія

„В урядовому повідомленні з Москви говориться, що тільки дві особи загинули, а поранені отримали належну допомогу. Західні кореспонденти, покликуючись на інформації розвідки, зокрема Сі-Ай-Ей, кажуть, що набагато більше осіб загинуло, може навіть багато тисяч... Як пише „Ню-Йорк Таймс" у числі з 30 квітня, людина, яка жила 10-20 миль від місця вибуху, отримала таку дозу радіяції, яку можна порівняти приблизно з 60,000 пересвітлень рентґеном легенів. Такі дози звичайно викликають пістряка легенів, костей, горла, шкіри та інші хвороби, а наслідки тривають дуже довго...".

2 травня:

„Москва призналася в середу, 30 квітня, увечорі, що вбивчий радіоактивний матеріял все ще безконтрольно виходить з пошкодженого реактора, але ланцюгова реакція продукування цього матеріялу припинена і тому немає загрози, що радіяція буде поширюватися все більше й більше, як цього побоюються західньоевропейські країни, де радіяція набула небезпечної форми, загрозливої для життя теперішнього і майбутнього поколінь...

Країни Заходу, одна за одною, включаючи також США, домагаються від Москви вияснення, чому вона скоріше не повідомила про нуклеарну катастрофу в Україні, чому відмовляється від допомоги, чому промовчує і приховує число жертв...".

3 травня:

„Західні пресові аґентства і численні кореспонденти, акредитовані в Совєтському Союзі, погоджуються з опінією урядових американських осіб і нуклеарних спеціялістів, що Москва продовжує обдурювати західній світ, в тому числі й представників урядів, про нуклеарну катастрофу в Україні, не відступаючи від своєї первісної версії, що тільки дві особи загинули біля Чорнобиля, 198 були поранені, з того числа 18 перебуває в тяжкому стані. Їх оглядатиме американський лікар – спеціяліст від радіяційного опромінення і хвороб костей д-р Роберт Ґейл, якого совєтський уряд запросив як єдиного консультанта з США, хоч, як відомо, Америка пропонувала Совєтському Союзові більшу допомогу у гасінні реактора і лікуванні потерпілих...".

З редакційної статті „Нуклеарна катастрофа в Україні":

„...Західньому принципові „народ має право знати" Москва протиставила принцип „народ не має права знати". Тому у совєтській пресі немає вісток навіть про автомобільні катастрофи чи епідемії хвороб... Система затаювання, промовчування, оббріхування власних громадян і зовнішнього світу панує в СССР по нинішній день. Не вільно інформувати людей про будь-яку неґативну подію, бо ж це – „рай"... Ця система вповні виявилася й тепер, після нуклеарної катастрофи...".

7 травня:

„...Совєтська газета „Правда", орган Центрального Комітету КПСС, і деякі члени Політбюра поволі, може, під тиском вільного світу, особливо загрожених нуклеарною радіяцією країн Европи, признаються до наслідків великої нуклеарної катастрофи в Україні... Московська газета описує геройство пожежників, які пробували погасити вогонь, як тільки він почався, але вогонь поширювався з такою швидкістю, що вони не могли дати собі ради, а горіння перевершило усі спроможності людської уяви. Полум'я вогню було видно з кількамилевої віддалі, й воно сягало 100 й більше футів угору. Очевидно, у висліді вибуху і вогню, серед населення постала деяка паніка, і тому, мовляв, центральний уряд у Москві вирішив не розголошувати дуже цієї справи, щоб не посилювати паніки. „Правда" все одно бреше, коли пише, що населення у Прип'яті і Чорнобилі було „спокійне"...".

1991р. – Представник Фонду допомоги дітям Чорнобиля Ляля Бурачинська готує передання вантажу медичних матеріялів, доставлених з США в Україну з нагоди 5-річчя Чорнобильської аварії.

8 травня:

„Маштаби нуклеарної катастрофи в Україні мусіли бути дуже трагічні, коли совєтські урядові і партійні речники кожного дня признаються до все більших і більших помилок, – кажуть політичні спостерігачі і західні дипломати в Москві.

У вівторок, 6 травня, на спеціяльній конференції, скликаній союзним міністерством закордонних справ, з участю західніх і совєтських кореспондентів, Борис Щербина, один з заступників голови Ради Міністрів, зізнався, що евакуація населення Прип'яті і довколишніх загрожених нуклеарною радіяцією місцевостей, розпочалася через 36 годин після того, як почався вогонь в реакторі і радіоактивні хмари насичували простір цілої України, а також сателітних і західніх европейських держав. Звісно, у випадку будь-яких катастроф Політбюро, Центральний Комітет і Компартія ніколи не винні. Щербина знайшов жертовного козла у „місцевій владі", яка, мовляв, не добачила загрози для населення Прип'яті і Чорнобилю й тому зарядила евакуацію на 36 годин пізніше, як було потрібно...".

9 травня:

„...Залізничні станції і летовища в Києві переповнені людьми, які стараються виїхати зі столиці України з огляду на посилену радіяцію внаслідок нуклерної катастрофи на Чорнобильській АЕС. Віце-президент Академії Наук СССР Євген Веліхов заявив в інтерв'ю газеті „Правда", що техніки все ще гасять вогонь в реакторі ч. 4, з якого все ще виходять радіоактивні випари, тим часом офіційні комунікати говорять про „нормальну ситуацію".

Українці на Заході, які після довгих чекань сконтактувалися телефонічно зі своїми родинами, підтверджують симптоми захворювань, спричинених сильною радіяцією. Більшість з людей не знають, що з ними діється. Відома співачка Рената Бабак, яка ще минулого тижня сконтактувалася з батьками в Києві, стверджує, що її 75-річний батько не міг говорити з нею, бо в нього горло запухло, очі сльозяться, дихати тяжко, і в матері також вже починаються подібні симптоми...".

10 травня:

„...Пресові аґентства повідомили, що з Києва виїхало до Москви 84,000 осіб, переважно жінки і діти. Це, правдоподібно, родини високих чиновників. На нуклеарній станції все ще горить вогонь, розплавлений уран дістався через цементову основу в землю, виникла сильна загроза занечищення води. До Києва допустили групу

(Продовження на стор. 17)

Січень 2006 р. Жінка з числа „самопоселенців" в селі Іллінці на Київщині в зоні відчуження повертається додому. *Фото УНІАН*

76-річний Сава Ображій з с. Нові Шепеличі на Київщині готує їжу біля свого будинку в зоні відчуження 10 березня 2006 р. *Фото УНІАН*

„Чорнобиль - 20 років після трагедії" - документальна виставка

В ч. 15 „Свободи" було неправильно подано, що відкриття виставки в Українському Національному музеї відбудеться 28 квітня. Виставка відкрилася 7 квітня і понад 400 осіб вже її відвідали. Нижче подаємо інформацію про виставку.

ЧИКАҐО. – В Українському Національному Музеї 7 квітня відбулося офіційне відкриття виставки „Чорнобиль – 20 років після трагедії". Виставка триватиме до 7 травня.

Чи думав той,
хто в час давнішній
Село Чорнобилем нарік,
Що назва ця вкує найгрішні
Події в спомини навік...

З цими поетичними рядками лікаря Василя Берка з Вінничини ми повертаємося в квітень 1986 року. Завмер у своєму розквіті полиновий край, ставши жертвою найбільшої екологічної катастрофи.

„Підготуванням до 20-их роковин Чорнобильської аварії в музеї займався організаційний комітет, до якого увійшли працівники музею, художники, бібліотекарі, вчителі", - розповідає президент музею Ярослав Ганкевич.

На основі власних архівних фондів, добірок публікацій в американській пресі, колекції медалей та відзнак на чорнобильську тематику д-ра Ю. Подлуського та фотографій вчительки Люби Маркевич, зроблених у „зоні відчуження", створено виставку.

28 квітня музейний вечір, організований при співпраці українсько-американських підприємців з провідними американськими вченими, дослідниками атомної промисловости, лікарями, розпочне чорнобильські дні в Чикаго. 29 квітня в Ілинойському університеті відбудеться конференція міжнародного значення.

Перша зупинка – біля карти Европи з радіяційною позначкою над Чорнобилем. Близько 130 тисяч мешканців Київської области були евакуйовані. На великому червоному прапорі вигаптувані слова „Всесоюзна ударна комсомольська будова Чорнобильська АЕС". Поруч, на чорному оксамиті під склом, медалі, значки, відзнаки ліквідаторам наслідків аварії, зібрані американським лікарем-радіологом Юрієм Подлуським. Промовистими є полотна українського художника Петра Ємця – „Спаси і сохрани", „Вогник надії", „Чорнобильська мадонна", „Правда". Над останньою – світлини з 1986 року: розбитий радіяцією реактор, пожежники, мертве місто... Реквієм пам'яті складають 65 професійних фотографій Люби Маркевич, зроблених у серпні 2005 року у „зоні відчуження". Люба Маркевич понад 30 років працює вчителькою в середніх школах Чикаго, багато років віддала праці у школі українознавства, навчаючи дітей української культури, активно співпрацює з українськими інститутом модерного мистецтва та національним музеєм. Коли їй запропонували під час перебування у Києві поїхати у Чорнобиль, вона, без вагань, погодилася.

Багато праці вклали бібліотекар музею Калина Драгомирецька та мисткиня Ляля Кучма, художники Ярема Новорожкін та Юрій Скорупський, Олена Смолинець, Мирослава Баторфальви, родина Антоновичів, Мирослав Посацький, д-р Юрій Подлуський та Люба Маркевич.

У центрі експозиції – чорнобильське дерево, ламане і рубане русифікацією, більшовизацією, голодом і війнами, спалене радіацією, знеславлене і покручене... Та коріння його в українській землі. Вона воскресає і над нашим народом уже сходить Ангел Правди.

Марія Климчак

Юні відвідувачі виставки „Чорнобиль – 20 років після трагедії".

Вечір закінчився акцією допомоги

ҐЛЕН СПЕЙ, Н.Й. – Громада сеньйорів вирішила провести розважальний вечір. Диригент ансамблю „Лелеки" Тамара Лихолай приготувала вибрані пісні, бандурист Володимир Мазяр прийшов з бандурою, а голова Українського Братського Союзу Ярослав Гавур, всім добре знаний як професійний ведучий і промовець, якому добрих жартів не бракує, провадив цим вечором. Стефан Палилик доглядав, щоб вистачало всього доброго, тож навіть у завжди поважного мистця Богдана Бродина цього вечора з'явились усмішка.

Гостей не бракувало, бо прибули гості з сусідних штатів. Одне слово, „Веселий вечір" був веселим. Його учасники не забули про зустріч з головою Об'єднання українців в Казахстані М. Парипсою, який говорив, що єдиній українській газеті в тій державі бракує інформацій про життя українців в Америці, а тому вирішили передати грошей цій газеті. Від імені РОДУ УККА хочу висловити щиру подяку всім жертводавцям за їхню добру волю допомогти людям, які справді потребують допомоги, як моральної, так і матеріяльної.

Іван Буртик

ФДРДЧ посилює свої медичні програми в очікуванні нової хвилі наслідків Чорнобиля

„Ми досягли значних успіхів, особливо в галузі інтенсивної терапії, реанімації новонароджених та онкогематології, – заявив президент Фонду допомоги і розвитку дітям Чорнобиля (ФДРДЧ), колишній головний хірург Юніон-лікарні у Ню-Джерзі д-р Зенон Матківський. – Проте ми розуміємо, що багато форм раку, спричиненого радіяцією, мають 20-річний період очікування, таким чином, ми маємо бути готові до значного спалаху захворювань на рак в наступні 10 років”.

Д-р Зенон Матківським з дружиною Надією Матківською заснували фонд у листопаді 1989 року. Їх перший гуманітарний вантаж надійшов на заклик українських активістів-захисників навколишнього середовища і „рухівців“, які були стурбовані високим рівнем захворюваности і смертности новонароджених, спричинених аварією в Чорнобилі.

„Коли ми вперше приїхали до України у 1989 році, то були вражені жахливим станом, в якому перебувала медицина, – говорить Надія Матківська. – Дітей лікували в антисанітарних умовах, лікарні практично не мали ніякого обладнання, не говорячи вже про новітні технології. Уряд СССР вкладав всі свої ресурси у розвиток військової галузі та ядерної зброї, не дбаючи про охорону здоров'я”.

За 17 років завдяки зусиллям Матківських і їх прихильників до українських лікарень було доставлено гуманітарні вантажі з медикаментами та медичним обладнанням загальною вартістю понад 53 мільйони долярів США, що суттєво допомогло українським лікарям вдосконалити якість медичного облуговування. В квітні очікується доставлення до України вже 32-го авіовантажу і 16-го морського вантажу вартістю понад 2.4 млн. дол.

„Ця допомога виконується відповідно до певних медичних програм, – говорить Алекса Мілянич, директор вантажів фонду. – Ми співпрацюємо з 22 партнерськими лікарнями в Україні, з якими встановлюємо близькі контакти і разом з персоналом розробляємо стратегії допомоги згідно до потреб і пріоритетів лікарні. Наші медичні вантажі завжди посилаються за призначенням“.

„З самого початку наша мета полягала у наданні гуманітарної допомоги задля рятування дітей, – говорить Олександер Кузьма, виконавчий директор фонду. – Раніше багато західних медичних програм обмежували свою діяльність наданням порад. Українські лікарі отримували купу порад, а їх потреби залишалися незадоволеними. А їм необхідні діягностичне обладнання і відповідне навчання“.

Фонд встановив сучасне неонаталогічне та перинатальне обладнання для реанімацій новонароджених, а саме дихальні апарати, пульсоксиметри, столи з підігрівом, інкубатори, монітори у десятьох партнерських лікарнях, зокрема в Чернігові, Чернівцях, Рівному, Луцьку, Дніпропетровську, Львові, Одесі, Полтаві та Івано-Франківську, що дало можливість лікарям рятувати немовлят зі значними ускладненнями. В багатьох випадках нове обладнання значно знизило смертність серед новонароджених – від 46 відс. у Дніпропетровській міській дитячій клінічній лікарні ч. 3 до 80 відс. у Львівській обласній дитячій лікарні („Охматдит”).

ФДРДЧ занепокоєний тим, що нове обладнання вимагає спеціяльно навчених спеціялістів, тому надає велику увагу навчанню та підвищенню кваліфікації персоналу. Проведено кілька загальних та обласних конференцій з неонатології, серцевої хірургії та педіятричної онкології (лікування раку).

За допомогою грантів, отриманних від Клюбу Левів, „Nestle“ і компанії „NZ Techno“, ФДРДЧ зробив переклад, опублікував і безкоштовно розповсюдив серед лікарів і студентів медичного університету 700-сторінковий навчальний „Посібник з неонатології“ за редакцією спеціялістів з Гарвардської медичної школи, лікарні „Бет Ізраель“ та Бостонської дитячої лікарні.

Ще донедавна летальність серед новонароджених в Україні складала 24 випадки на 1000

Д-р Леся Горова у Львівській обласній дитячій лікарні досліджує здоров'я дитини з допомогою ультразвукового апарату, подарованого ФДРДЧ.

(Закінчення на стор. 15)

ФДРДЧ...

(Закінчення зі стор. 14)

дітей. Це було майже втричі вище, ніж в багатьох європейських країнах. Програми ФДРДЧ допомогли закласти нові стандарти в медицині і тепер урядові медичні установи вишукують фонди для встановлення в лікарнях новітнього обладнання.

Напередодні 20-ої річниці трагедії на Чорнобильській атомній

Хлопчик в дитячому будинку села Залуччя Івано-Франківської области вчиться ходити завдяки обладанню, придбаному фондом.

станції, Фонд отримав ґранти від української телекомунікаційної компанії „UMC", за які встановив нове діягностичне і хірургічне обладнання для торакальної та серцевої хірургії у Львові, Херсоні, Дніпропетровську.

Починаючи з 1999 року, ФДРДЧ працював над тим, щоб покращити умови життя в сиротинцях для дітей - інвалідів. За допомогою фінансування і за участю Української Православної Церкви в США, Фонд надав значну допомогу у поліпшенні умів життя дітей притулку в Знам'янці, Кіровоградської области.

Минулої осені Міжнародна агенція атомної енергетики (МАҐАТЕ) та інші агентства підготували доповідь на Чорнобильському вересневому форумі, яка стверджує, що Чорнобиль спричинив тільки 4000 додаткових смертей від раку, і що не було ніяких подальших доказів про вплив радіяції на здоров'я, окрім раку щитовидної залози і невеликого збільшення захворюваности на лейкемію у ліквідаторів. Фактично рівень захворювань на рак щитовидної залози серед дітей у Білорусі вже у 80 разів перевищує норму, що було підтверджено доповіддю Міжнародної організації здоров'я.

Метою ФДРДЧ є посилення програм з педіятричної онкології в очікуванні нової хвилі ракових захворювань. Цього року фонд встановив клітинний сепаратор крові в Рівненській обласній дитячій лікарні, впроваджує нові технології хеміотерапії в дитячих лікарнях Харкова і Житомира.

Зліва: д-р Зенон Матківський, д-р Людмила Пономаренко – головний лікар дитячої лікарні „На леваді" у Полтаві, Надія Матківська під час передання нових оксиметрів.

Додатково ФДРДЧ працює над серією проєктів, присвячених 20-ій річниці Чорнобильської аварії. В квітні ФДРДЧ разом з дружиною Президента України Катериною Ющенко і благодійним фондом „Україна-3000" влаштовує міжнародний симпозіюм „Відродження, оновлення і розвиток людини".

Фонд є спонзором меморіяльного благодійного концерту в Національному театрі опери у Києві, в якому візьмуть участь Київський хор „Думка" і міжнародні оперні зірки Оксана Кровицька і Володимир Гришко. Представники ФДРДЧ також будуть доповідати на читаннях Конгресу США у Вашінґтоні, конференціях в Кентському інституті та в ООН.

У наступні місяці найвищими пріоритетами для ФДРДЧ є закупівля анестезійних апаратів для партнерських лікарень в Рівному та Полтаві, а також моніторів для обстеження серця новонароджених в пологових будинках Чернігова, сільських лікарнях у забруднених селах Рівненської области.

Для отримання більш детальної інформації, або щоб зробити благодійний внесок у медичні програми ФДРДЧ, звертайтеся за адресою: 272 Old Short Hills Road, New Jersey, USA 07078 , або на інтернет-сторінку Фонду www.childrenofchornobyl.org.

Євгенія Медведенко, Вікторія Павлоцька

Філядельфія, лютий 2006.

КОМУНІКАТ СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ КОМБАТАНТА (ССК) В ЗСА

Організації-члени ССК в ЗСА, їх делегати: Юліян Котляр від Об'єднання колишніх Вояків УПА, Осип Левицький від Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці, Евген Михайлів від Крайової Управи Братства І-ої Української Дивізії УНА в ЗСА та Зенон Завадович від Управи ССК в ЗСА, на засіданні в середу, 15 лютого 2006 року в Українському Освітньо-Культурному Центрі в Дженкінтавн біля Філядельфії, рішили припинити діяльність ССК на терені ЗСА і зліквідувати її приміщення в УОКЦентрі в Дженкінтавн, Па.

Одною з найважніших причин цього рішення є хвороби і відхід у вічність членів вище згаданих організацій і тому брак кваліфікованих сил до дальшого провадження діловодства ССК в ЗСА.

Запасний фонд ССК рішено розподілити на слідуючі три роки: 2006, 2007 і 2008 та переслати як допомогу нашим потребуючим ветеранам в Україні.

Управа ССК складає щиросердечну подяку всім збірщикам і вельмишановним жертводавцям за їх працю і жертвенність в минулих роках під час листопадових збірок на інвалідів, також українській пресі в Америці за безплатне поміщення наших закликів і оголошень до громади.

Комунікат підписали в лютому 2006 р.:

Юліян Котляр, Об'єднання кол. Вояків УПА
Осип Левицький – ОбВУА
Евген Михайлів, КУ Б-ва І УД УНА
Зенон Завадович, секретар ССК

Копії: „Свобода", „Америка"
„Вісті Комбатанта"
„Народна Воля", Архів ССК

ЛЬВІВ. – Протягом останнього місяця, на запрошення Фонду допомоги та розвитку дітям Чорнобиля (ФДРДЧ) відома українська співачка, переможниця конкурсу „Евробачення 2004" Руслана Лижичко з гуманітарною місією відвідала дитячі лікарні у Львові та Дніпропетровську. Руслана, у супроводі відомого німецького музиканта, продюсера та благодійника Пітера Мафая, вперше завітала до Львівської обласної дитячої лікарні „Охматдиту", що розташована у мальовничому куточку міста. Під час її візиту знімальна група зробила документальні зйомки у відділенні інтенсивної терапії і реанімації новонароджених, обладнаного завдяки допомозі (ФДРДЧ). Ця документальна стрічка, знята режисером П. Мафаєм, увійде до телемарафону, що транслюватиметься на німецькому телебаченні навесні цього року.

Руслана Лижичко в Дніпропетровській міській дитячій лікарні біля новонародженого, якому подали допомогу з використанням респіратора, подарованого ФДРДЧ.

Руслана щиро подякувала кардіохірургові відділення дитячої реанімації Романові Ковальському та спеціялістам-неонатологам, які допомагають тисячам новонароджених, використовуючи респіратори, пульсоксиметри та інше обладнання, подароване лікарні ФДРДЧ. Нещодавно, за допомогою ґранту, отриманого від компанії „UMC", яка вважається однією з провідних українських телекомунікаційних компаній, Фонд встановив найсучасніше медичне обладнання, яке дозволить лікарям проводити операції на відкритому серці у дітей зі складними хворобами серця. Перші операції будуть проведені спільно зі спеціялістами Інституту кардіохірургії ім. Амосова в Києві.

11 березня Руслана відвідала Дніпропетровську міську дитячу лікарню ч. 3 ім. проф. Руднєва, де Фондом за кошти, зібрані під час благодійного концерту Руслани був встановлений апарат штучної вентиляції легень. За даними, отриманими від завідучого відділенням реанімації та інтенсивної терапії новонароджених, д-ра О. Буяльського, цей дихальний апарат за три місяці його функціонування вже допоміг врятувати життя 21 дитини. Передбачається, що до кінця цього року апарат допоможе врятувати 82 новонароджених і біля 1000 діточок впродовж усього часу використання. На верхній панелі респіратора є невелике фото Руслани, яке нагадує батькам про доборобдійку.

Дніпропетровськ відомий як одне з найбільш індустріялізованих і забруднених міст України. Його розташування на березі Дніпра також спричинило забруднення водами з Чорнобиля, Черкас, Києва. Місто здобуло сумнівну славу, маючи один з найвищих в Україні показників вроджених вад, а місцеві жінки страждають від тяжких вагітностей, які часто закінчуються передчасними пологами. За допомогою ґранту, отриманого від компанії „UMC", ФДРДЧ закупив і встановив у Дніпропетровській лікарні ультразвуковий апарат, монітор „Colin" і унікальну, першу в Україні, уродинамічну діягностичну систему, за допомогою якої лікарі зможуть робити операції з усунення вроджених вад у гастроентерологічній та урологічній системах.

Руслану тепло зустрічали як персонал, так і пацієнти лікарень, які висловили свою подяку за її приїзд та прагнення допомогти новонародженим дітям.

ФДРДЧ

Український хлопчик потребує допомоги

ПАРСИПАНІ, Н.Дж. – 10-річний Олексій Скринник лікувався в Шрайнерс лікарні у Бостоні в 2005 році з поранень від електричних опіків високої напруги. Його лікування цього разу тривало три місяці. Для дальшого лікування, котре цим разом триватиме п'ять місяців, він буде в лікарні у травні 2006 року. Опісля Олексій потребуватиме повертатися на лікування кожного року.

З уваги на ступінь його поранення та спеціялізацію лікарні Шрайнерс у лікуванні таких пацієнтів, дуже важливим є для Олексія мати змогу повертатися на лікування згідно з визначеною лікарнею потребою. Лікарня надає Олексієві безкоштовну допомогу своєї медичної обслуги, але його родина повинна платити за перевезення хворого, проживання в Америці. Посольство України в США звертається до всіх українців відкрити свої серця та прийти з фінансовою допомогою цьому українському хлопчині. Датки слід висилати на конто: # 97826-40 „For Oleksey Skrynnyk". Harvard University Employees Credit Union, MGH. Clinics Bldg. Boston, MA 02114-2696

Посольство України в США

Нещаслива весна 1986 року, Чорнобиль...

КИЇВ. – 5 квітня 2001 року відбулася демонстрація на захист прав чорнобильців і з питання надання міжнародної допомоги громадянам, які постраждали в результаті Чорнобильської катастрофи. На фото: учасниця віча на захист прав чорнобильців біля будівлі Верховної Ради України в Києві. Фото: УНІАН

(Продовження зі стор. 12)

західніх кореспондентів в числі 15 особ, яких постійно стережуть урядвці і агенти органів безпеки. В Києві влада наказала зачиняти вікна, не їсти ярини, не пити води з кранів і молока...".

13 травня:

„...Як подала австрійська преса, з Києва евакують всіх дітей та жінок в тяжі. Для всіх інших, однак, виїзд з Києва заборонений, їх не пускають до поїздів, а дороги перевіряють. З уваги на небезпеку радіяції, в Києві шкільний рік закінчено минулого тижня, а учнів і студентів вивезено до літніх таборів в південні райони України...".

15 травня:

„...Совєтська влада влаштувала у Москві зустріч з представниками 15 західних амбасад і ознайомила дипломатів з ситуацією на Чорнобильській атомовій станції. Серед присутніх були представники США, Англії, Західньої Німеччини, Канади, Італії, Швеції. Спеціялісти розповіли дипломатам, що робітники „забирають" ґрунтові води з-під реактора, щоб „поховати" його в бетоні. Як заявив академік Євген Веліхов, активна зона реактора 'розпечена до білого'...

Совєтська преса повідомила, що під час пожежі на електростанції висота полум'я досягала 100 футів, але американські спеціялісти заявили на прес-конференції, що полум'я було в десять разів вищим...".

16 травня:

„...Керівник проєкту Чорнобильської електростанції Іван Ємельянов заявив групі репортерів, що пошкоджений реактор буде похований в товщі бетону, з системою водяного охолодження, поки радіяція в ньому не знизиться до нормального рівня. Коли його запитали, скільки часу на це потрібно, І. Ємельянов відповів: 'Сотні років'...

В середу, **14 травня,** Генеральний секретар ЦК КПСС Михайло Горбачов виступив, вперше після Чорнобильської трагедії, на телевізії з промовою, в якій висловив співчуття рідним і близьким загиблих і хвалив мужність робітників, які намагалися ліквідувати наслідки катастрофи. За словами М. Горбачова, трагедія 'глибоко схвилювала совєтських людей і викликала велику стурбованість в усьому світі".

„...Координаційний комітет в справі нуклеарної катастрофи в Україні, організований Українським Інститутом Америки... закликає всіх занепокоєних осіб надсилати листи та телеграми до відповідних працівників місцевих і центральних урядових установ, до Організації Об'єднаних Націй, до комісій і всіх пов'язаних з ними світових організацій. Він пропонує:

а) звертатися з закликом надсилати ліки, службовий персонал, харчові продукти та одяг жертвам трагедії в Україні;

б) просити про надання допомоги жертвам радіяції для приїзду на Захід з метою одержання медичної допомоги;

в) передавати на Захід більше інформацій про характер цього нещасного випадку, його причини та розмір спустошення...".

17 травня:

„...Вибух атомового реактора в Чорнобилі знову виявив найбільш властиві більшовицькій системі риси. Закид московської „Правди" й інших органів совєтської інформативно-пропаґандивної служби, наче б Америка використала нещастя в Чорнобилі для протисовєтської кампанії, – фальшивий. Захід правильно обурився, що першу вістку про вибух реактора було подано аж на три дні пізніше. Але вже на своїй прес-конференції в Токіо Президент Рейґан не сказав критичної завваги на адресу СССР, тільки признав, що Москва вже почала подавати новіші подробиці тієї катастрофи...".

(Закінчення на стор. 19)

Ми подаємо світлини, зроблені в 1986 і наступних роках в селах довкола Чорнобиля. Фотографував ліквідатор Володимир Остапенко (з фотоархіву УНІАН)

1988 р. Забруднена радіяцією техніка, що використовувалася в процесі ліквідації Чорнобильської аварії, біля 4-го блоку Чорнобильської АЕС.

1989 р. Нині покійний ліквідатор наслідків Чорнобильської аварії Олександер Гладченко біля приватного будинку, у вікні якого видно ляльки, покинуті евакуйованими людьми, у селі Копачі в 5 кілометрах від чорнобильського реактора

1987 р. Песики, покинуті напризволяще в Чорнобильській зоні, горнуться до ліквідатора аварії. До чорнобильського реактора – 15 км.

1989 р. Мешканці з села Чистогаловки, в 10-кілометровій чорнобильській зоні, на залишках свого майна, винесеного з її хати, зруйнованої внаслідок надмірного рівня радіяційного зараження, перед евакуацією з рідного села.

Вестерн Юніон
хоче зробити Вас
мільйонером!
$1,000,000
WESTERN UNION
MILLION DOLLAR
лотерея
Щоразу, коли ви здійснюєте фінансові операції
Western Union, Money Transfer® (переказ грошей) або
Quick Collect® (швидке отримання), ви автоматично
стаєте претендентом на виграш 1 мільйону доларів!®
ЗОЛОТА КАРТКА ДАЄ ВАМ ДВА ШАНСИ!
Ваші дані вносяться до списку учасників двічі (навіть без здійснення переказу), якщо ви повідомите номер власної золотої картки Western Union® у письмовому підтвердженні про придбання вказаної картки. Щоб отримати безкоштовний номер золотої картки, телефонуйте за номером 1-877-984-0468. Див. офіційні правила для отримання детальної інформації про участь у акції без здійснення грошової операції.
ПОСПІШАЙТЕ! АКЦІЯ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ 30 ЧЕРВНЯ 2006 Р.!
Для отримання більш детальної інформації телефонуйте:
1-800-799-6882

Нещаслива весна 1986 року, Чорнобиль...

Ця дівчинка в 2001 році лікувалася від левкемії у Львівській спеціялізованій дитячій лікарні, яка завдяки ФДДЧ має найдосконалішу у Східній Европі діягностичну лябораторію.
Фото Й. Сивенького

КИЇВ, 1991 р. – Українські діти тримають транспарант з трагічним змістом, щоб привернути увагу громадськости світу до наслідків Чорнобильської катастрофи. Відтоді цей зміст не набагато змінився на краще. Україна продовжує займати одне з перших місць в Европі за смертністю дітей.

(Закінчення зі стор. 17)

21 травня:

„...Аґентство Асошіейтед Прес, інформуючи про зустріч американського лікаря-спеціяліста д-ра Роберта Ґейла з кореспондентами, каже, покликуючись на його слова, що від 560,000 до 100,000 осіб в Україні, які зазнали радіяційного опромінення після катастрофи на Чорнобильській електростанції, стоять перед загрозою смерти внаслідок рака шлунка, печінки, крови, горла. Він висловив надію, що це число буде значно меншим, але покищо ‘немає підстав для оптимізму – з огляду на те, що ми вже бачили і пережили'...".

„...Світовий Конґрес вільних українців висловлює глибоке співчуття братам і сестрам в Україні, які страждають внаслідок трагедії в Чорнобилі. Висловлюючи свій глибокий біль, Світовий Конґрес Вільних Українців домагається, щоб уряд СССР допустив західні держави до участи в порятунковій акції...".

22 травня:

„...Репортажі в совєтських газетах, російськомовних і українських, нагадують звідомлення з лінії фронту...

Західні кореспонденти, акредитовані в Совєтському Союзі, і політичні спостерігачі звертають увагу, що, незважаючи на більшу кількість інформацій про чорнобильські події, Захід все одно не знає ще й досі, що було причиною вибуху, які розміри знищення самого реактора і в яких умовах працювали рятівничі групи у перші дні після катастрофи...".

Іван Кедрин...

(Закінчення зі стор. 5)

Була це виняткова газета – і своїм впливом на українську Галичину, і своїм довгим (від 1880-го до 1939 року) віком, і творчо-ідейними конфліктами всередині редакції. І якщо з „Діла“ можна вивчати гостросюжетний процес становлення українства в краї, то праці і спогади І. Кедрина-–Рудницького дозволяють вникнути в творчу майстерню самого „Діла“. Це сьогодні дуже цікаво читати не лише нам, газетярам, але всім і кожному. Мов живі, постають перед нашим зором визначні трудівники пера – Осип Назарук, який був „запереченням толеранції і класичним зраском щораз нових еволюцій“, переходячи від радикалів до клерикалів, від анархістів до гетьманців і назад, від протипольської настанови до пропольської; Федь Федорців – „клубок нервів, надзвичайно талановитий, глибоко громадський, чільний член тієї галицької інтелігенції нового, хоч вже не наймолодшого, покоління, яке в душі було соборницьке і розумово формувало соборницьку українську психіку“; Дмитро Левицький, котрий „мав величезне зрозуміння ваги часопису, як зброї у політичній боротьбі й інстументу у вихованні нації“; Василь Панейко – „людина високо освічена, пройнята духом західньої культури... персонально дуже чулий і тому нелегкий у співпраці. З членами редакції взагалі не розмовляв, замикався у своїй кімнаті й нікому не казав, про що пише і чого бажає собі від інших... І коли несподівано появилась у „Ділі“ якась редакційна стаття д-ра В. Панейка, яка нас дуже схвилювала, редакція проголосила – дуже рідкий в історії преси – страйк...“; Володимир Охримович – „мовчазний, замкнений в собі, мав величезне знання і кришталевий характер праведника Божого“; Дмитро Ґреґолинський, Іван Німчук, Володимир Кузьмович, Дам’ян Лопатинський, Кость Левицький, десятки інших редакторів і авторів „Діла“ – з усіма їхніми рисами характеру, перевагами і хибами, про які І. Кедрин–Рудницький умів говорити відверто, але й мудро, без образи, і ця об’єктивність ставить його в ряд найкращих наших істориків. Саме його статті і спогади варті пильного прочитання кожному, хто хоче зрозуміти ту „кедринську епоху“ в Галичині – з її боротьбою за українство і всередині українства, з міжпартійними компромісами і болючими розходженнями, з незагоєним досі розламом в ОУН; або ж тернисті стежки української політичної думки драматичних часів УНР. Його праці „Берестейський мир“ і „Причини упадку Польщі“ Український Вільний Університет порахував за достатню підставу для надання цьому талановитому журналістові звання доктора історичних наук – без захисту докторської дисертації.

Від 1953 року був тісно пов’язаний з нашою „Свободою“, до 1973 року – як член редакції, відтак – як автор редакційних статтей, які писав майже до останніх днів довгого (помер 4 березня 1995 року, за рік до свого сторіччя, похований у Бавнд-Бруку) і до останніх днів повноцінного життя.

Ті яскраві і плідні роки в нашій газеті зфокусувалися у двох цінних книжках редактора Кедрина – „Життя, події, люди“ (Ню-Йорк, „Червона Калина“, 1976 р.) та „У межах зацікавлення“ (Наукове товариство ім. Т. Шевченка, Ню-Йорк–Париж–Сидней–Торонто, 1986 р.). З їхніх сторінок говорить не лише дослідник політичних процесів в Західній Україні, активним учасників яких він був сам, і не тільки повоєнний український скиталець, для якого було життєво важливим підтримувати і розвивати всі форми організованого життя американського українства, але й тонкий знавець діяспорної літератури, образотворчого мистецта, театру.

З усіх його публікацій у „Свободі“легко можна було б видати з десяток добрих книжок, зокрема – про „Свободу“ й Український Народний Союз, що були для І. Кедрина-Рудницького другим рідним домом, долею котрого він щиро переймався. Тому ми не просто пам’ятаємо його, а з глибокою вдячністю продовжуємо відчувати присутність в нашому часі його слів, знань, поглядів, його епохи.

Історія чорної великої парасолі...

(з пережитого...)

А було воно так. Рік 1951-ий. Мій батько о. Олександер Трешневський був парохом маленької парафії (30 родин) в полудневій частині Філядельфії (Pine St) церква св. Андрея).

Одного пополудня прийшов до татової канцелярії сусід і сказав так:

– Як ся маєте єгомость? Маю до вас великий бизнес. В моїй хаті є добре помешкання – два покої і кухня – умебльовані, і прийшли до мене ваші люди і сказали, що шукають помешкання. Я собі помислив – як їм дати помешкання, як я їх не знаю? Може, то які пияки або бешкетники, понищать мені меблі. То я си подумав, же як єгомость заручат за тих людей, що вони будуть порядні – то я їм те помешкання винайму.

А єгомость сказав:

– А де ті люди, хочу їх видіти.

– А вони стоять коло вашої фіртки, ген там, він і вона, і дощ на них падає...

Мій батько вийшов з канцелярії і спитав тих людей, хто вони і як ся називають.

– Я є Іван Кедрин-Рудницький, а це моя дружина Маруся. Ми покинули курячу фарму і шукаємо помешкання.

Мій батько остовпів, знітився, зробив великі здивовані очі:

– Іван Кедрин, Іван Кедрин: – до сусіда: – Та ті люди принесуть вам великі гонор! То великі люди, добрі люди, я даю свою шию за тих людей!

Батько метнувся до канцелярії, вхопив велику парасолю і подав їй у поспіху Кедринам. Падав великий дощ, і вони троє пішли попід дощ.

От з того часу Кедрин мав „ласкаве око” для мене... Чорна велика парасоля (Кедрикова) ставала і мені в пригоді...

Іванна Савицька

Нова навчальна програма УКУ

ЛЬВІВ. – Український Католицький Університет (УКУ) відкриває нову спеціяльність – „Соціяльна педагогіка", презентація якої відбулася 8 квітня. Починаючи з вересня, за цією програмою розпочнуть навчання близько 30 студентів гуманітарного факультету УКУ. Подібної програми не має жодний інший вищий навчальний заклад в Україні.

Соціяльний педагог покликаний сприяти інтеграції осіб у соціяльне середовище, їх активному спілкуванню з іншими, успішній навчальній та професійній діяльності. Він може працювати в освітніх закладах, будинках та центрах дитячої освіти та виховання, центрах молодої сім'ї, соціяльних притулках для неповнолітніх, педагогічно-реабілітаційних центрах, спецшколах для фізично і розумово відсталих дітей, будинках для старших осіб, в різних церковних службах тощо.

Керівник програми „Соціяльна педагогіка" д-р Марія Швед говорить: „В Україні це доволі таки нова освітня галузь. За совєтських часів у нас всі були „щасливі" та „рівні". Гострі соціяльні проблеми цілих верств населення – наркоманія, алькоголізм, сирітство, безпритульність – приховувалися. Сьогодні тяжко говорити про перспективи України в Европі без розвинутої мережі соціяльних закладів та послуг. В Україні набуває розвитку благодійність. І це добре. Люди можуть отримати допомогу на прожиття. Але подарунки можуть допомагати людині лише на дуже короткий проміжок часу. З цього погляду – надзвичайно важливо, щоб соціяльні педагоги мали християнський світогляд, грунтовну філософсько-богословську освіту".

Відділ інформації та зовнішніх зв'язків УКУ

Програма „USA/USA-УКРАМЕРЕЖА"

Програма „USA/USA-УКРАМЕРЕЖА" допомагає обдарованим школярам з України отримувати стипендії для навчання в провідних американських підготовчих школах та коледжах з 1992 року. У 2006 році Програма USA/USA засновує нову нагороду „Український школяр року Північної Америки". Ми сподіваємося зробити її щорічною нагородою.

Першого року нагорода становитиме 1,000 дол. Переможець буде оголошений до 1 вересня ц.р..

Останній день для здачі усіх матеріялів – 1 липня 2006 року. Усі матеріяли повинні прийти поштою на адресу: „USA/USA-УКРАМЕРЕЖА", P.O. Box 250093, Columbia University Station, New York, NY 10025-1531.

Запити можна надіслати на адресу, вказану вище, телефоном: (212) 475-5326, або електронною поштою: info@ukrainianscholarships.org

Про „Програму USA/USA-УКРАМЕРЕЖА" можна дізнатися на веб-сторінці: www.ukrainianscholarships.org.

„Програма USA/USA-УКРАМЕРЕЖА" користується з непрубуткового статусу 501(c)3 ККДУ.

Богдан Оришкевич

Календар подій, присвячених 20-ій річниці Чорнобильської катастрофи

Минулого тижня в 15 числі „Свободи" поміщено календар подій, присвячених 20-ій річниці Чорнобильської катастрофи. Нижче подаємо додатковий календар подій:

ВАШІНҐТОН

25 квітня. – Показ фільму „Ядерні брехні" (Atomic Lies) о год. 6:30 вечора. Спонзором є Інститут ім. Гете. Фільм буде показано при 812 Seventh Street NW. Тел: (202)289 –1200 дод.168.

26 квітня. – Цілоденна конференція про Чорнобиль, спонзорована Інститутом ім. Кенана. Реєстрація на конференцію розпочнеться о год. 8.30 ранку в The Woodrow Wilson Center, Flom Auditorium, 6th floor, 1300 Pennsylvania Avenue, NW. Вступ для публіки вільний, але за попереднім зголошенням. Тел: (202) 691–4243. Серед промовців – Ала Ярошинськая, Дейвид Марплс, Марія Мицьо, Кеті Раєн, Віліям Новік, Кейт Бравн.

26 квітня. – Похід з свічками біля пам'ятника Т. Шевченкові о год. 7:00 вечора. Спонзори – Посольство України в США та місцеві українські громадські організації.

30 квітня. – Показ фільму „Серце Чорнобиля" (Chornobyl Heart) о год. 1:30 по полудні в залі Holy Trinity Ukrainian Catholic Church, 16631 New Hampshire Avenue, Silver Spring MD.

НЮ-ЙОРК

29 квітня. – В год. 4:00 по полудні Наукове Товариство ім. Шевченка присвячує Чорнобильській річниці такі заходи: виставку вибраних видань, доповідь д-р Лариси Онишкевич „Чорнобиль в літературі".

В електронній мережі НТШ (www.shevchenko.org) додано нову сторінку з такими інформаціями: стаття: про Чорнобиль в українській літературі 1986 – 1989 рр; вибрана бібліографія, переклад поезій про Чорнобиль на англійську мову.

ТОРОНТО

19 квітня. – Показ фільму „Серце Чорнобиля" (Chornobyl Heart) о год. 6-ій по полудні, в St. Vladimir Institute Theater, 620 Spadina Avenue . Спонзор Студентський клюб Торонтонського університету.

МОНРЕАЛЬ

26 квітня. – Чорнобильський форум в Sherbrooke Pavillion Amphitheater, 200 West Sherbrooke Street. За докладнішими інформаціями щодо промовців, показу фільму та публічного вшанування пам'яті телефонуйте на ч. (514) 987-3000 дод. 2108

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

11 травня: показ нового документального фільму „Світло зі сходу“

НЮ-ЙОРК. – Прем'єра нового документального фільму про Україну „Світло зі сходу“ відбудеться 11 травня ц. р. в театрі „Pioneer“. 72-хвилинний фільм, поставлений Еймі Ґрепел, продюсерами якого були Еймі Ґрепел та Християн Мор, описує подорож групи „Яра Артс“ нюйоркського театру „La Mama“ влітку“ 1991 року до Києва, де трупа, спільно з українськими колегами, поставила п'єсу про авангардного театрального режисера Леся Курбаса.

Одноіменна п'єса „Світло зі сходу," описує революційну працю та життя Леся Курбаса та його вбивство під час сталінської „чистки" у 1937 році. На фоні цієї п'єси американські актори у 1991 році стали свідками серпневого путчу в Москві, який призвів до розпаду СССР і сприяв проголошенню незалежности України.

Авторки фільму Еймі Ґрепел (праоруч) та Християн Мор

Журнал „Film Threat“ написав про цю стрічку: „Не тільки подорож самовираження, але й також свободи, змін та нових життів, які скинули з себе старі. У цьому випадку це оповідь про те, як розірвався ланцюг, який приковував Україну до радянського режиму". Режисер Ричард Лінклейтер („Перед заходом сонця", „Школа року") сказав: „Особистий, політичний, історичний фільм надзвичайно сподобався".

Еймі Ґрепел сказала: „Тому що я вірю, як сказано в щоденнику Леся Курбаса, що мистецтво є там, де людство проявляє себе, де наші справжні єства спілкуються одне з одним, тому я намагалася створити фільм, який був би більш ліричною медитацією, ніж звичайна документальна стрічка. Як поезія може виразити суть складного питання через яскраві образи та виразну мову, так я надіюсь, що „Світло зі сходу" дослідить природу свободи у світі, який продовжує змінюватися, через глибину особистостей його героїв та візуальну силу".

Показ фільму відбудеться в театрі „Pioneer“, розташованому на East 3rd Street між Avenue A and B, від 11 до 17 травня, о 9-ій годині вечора.

Квитки можна придбати завчасно на Інтернет-сторінці www.twoboots.com/pioneer/light.htm, або телефоном (800) 595-4849.

Бруклінська українська група (BUG) та УККА спонзоруватимуть вечір зустрічі з авторкою фільму Еймі Ґрепел та показ фільму „Світ зі сходу" у вівторок, 16 травня. Щоб придбати квитки за зниженними цінами, телефонуйте до Крайової канцелярії УККА на тел: (212) 228-6840.

Христина Лев

Фотовиставка, присвячена Чорнобилю

КИЇВ. – 20 квітня в Центральному музеї Збройних сил України відбулося відкриття фотовиставки „Чорнобиль в документах і фотолітописі“. Виставка представить широкому колу відвідувачів унікальні документи, зокрема сторінки щоденника голови Ради міністрів УССР і голови Республіканської урядової комісії з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС Олександра Ляшка, фотографії військового фоторепортера Юрія Щокова. Крім того, будуть представлені матеріяли безпосереднього учасника ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС полковника Анатолія Малахова.

Виставка організована з підтримкою Кабінету міністрів України і Головного управління оперативного забезпечення командування сил підтримки ЗС України.

УНІАН

НОВІ ВИДАННЯ

Дзвінкий акорд „Коханіяди"

Олекса Гай-Головко, відомий український письменник з Канади, автор численних поетичних і прозових книг, знову приходить до всеукраїнського читача поетичною збіркою „Коханіяда". Крапку в цій книзі поет поставив на 94 році подвижницького життя. Уже сам по собі цей факт викликає подив і зачарування, і вже тому ця книга заслуговує на те, щоб читач схилив над нею свою голову. Але не тільки тому. „Коханіядою" молодий поет розпочав свій тернистий творчий шлях на чужині, адже саме під такою назвою в далекому сьогодні 1947 році в Авґсбурґу вийшла невеличка ліриkо-сатирична поема О. Гай-Головка. Незважаючи на те, що книжечка була надрукована на сірому папері й поліграфічне оформлення її не справляло прихильного враження, вона не пройшла непоміченою. Її полюбили читачі, до неї прихильно поставилися критики.

Не буду вдаватися в детальнішу аналізу збірки, бо в цьому немає гострої потреби, адже протягом останніх десяти років вийшло кілька літературознавчих книг, присвячених творчості Олекси Гай-Головка, зокрема його поезії. Там, образно кажучи, зроблено спектральну аналізу його барвистої поезії, і кожен, хто бажає, може звернутися до цих книг. Знайде він і неупереджену фахову аналізу „Коханіяди". Хотілося б тільки сказати, що в цій збірці легко проглядаються фолькльорні нашарування, щира залюбленість автора у народний мелос, тяжіння до традицїйних поетичних засобів. Це свідома настанова автора, який несхитно стоїть на сторожі слова світлого, прозорого, ясного, осяяного теплом любови і краси. Іншими словами кажучи, утверджує неоклясичний напрямок нашої поезії, що представлений такими яскравими іменами як Володимир Сосюра, Максим Рильський, Василь Симоненко, Дмитро Павличко, Леонід Талалай та інші. Разом з тим, поет не цурається гострої і дошкульної іронії, уміє „приперчити" вірш і підсилити його звучання анекдотичною ситуацією. В цьому теж проглядається здоровий народний гумор.

Вибагливий читач, безперечно, зауважить і свіжі епітети, і небуденні метафори, і вишукану алітерацію. Багато віршів так і просяться на музику.

Хочеться вірити, що в нової „Коханіяди" буде така ж щаслива доля, як і в авґсбурґської, що її прихильно зустріне нове покоління читачів і критиків.

„У своїй поемі я далекий був від того, щоб виступати у ролі обвинувачувача чи судді, – писав поет у передмові до першого видання. – Я лише вказав на симптоматичну хворобу, а як її вилікувати, – це справа української спільноти". На жаль, хвороба, про яку говорить автор, перекочувала і в XXI століття, тож слова мовлені в середині минулого віку, залишаються актуальними й сьогодні.

Петро Сорока

Нижче подаємо три поезі з різних частин циклу „Коханіяда". Адреса автора: Mr. Oleksa Hay-Holovko, 115-9072 Fleetwood Way, Surrey B. C. V3R OM6 Canada.

Прелюдія Коханіяди

Цей місяць веслами гребе
Аж хилитаються хмаринки.
Я почував усю тебе,
Як дотулявся до травинки.

А у листочках резеди
Втягав палке твоє дихання,
І до страшного завмирання
Впивався ним я завсігди.

Твій крок у бурях впізнавав,
Твій голос чув у верховітті,
Твої уста я цілував,
Як не було тебе у світі.

Коханіяда. Келех перший

В садку на долині туман устає,
В садку на калині зозуля кує.
Циганко-ворожко, ану ж відгадай,
Чом в серці моєму колишеться май?

Маленька ворожка сміється на те:
„У серці твоєму кохання цвіте..."

В садку на долині туман устає,
В садку на калині зозуля кує.
Циганко-ворожко, скажи ти мені,
Чом в серці буяють солодкі пісні?

Дивлюся, вслухаюсь...
як в чаді стою:
„Ти любиш до смерти
кохану свою"...

В садку на долині туман устає,
В садку на калині зозуля кує.
Циганко-ворожко, скажи –
не відмов,
Чи довго палатиме наша любов?

Туман замикає...
Калина тремтить...
Зозуля замовкла...
Зозуля мовчить...

Тінь Коханіяди

Любов схопила мою душу,
Як шлунок згіркла беленда.
Із нею я ходити мушу,
Бо не відходить ця біда.

Але чи зможу я, чи зможу
Відкинути оцю біду?
Хоч знаю, що без неї, може,
Ще в гіршу увійду.

Не знаю я, чи всіх я захопити зможу,
Але упевнено до цього буду йти.

Львівська вистава „Сон" у Дніпропетровську

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Не варто розкладати за нюансами Шевченків „Сон", показаний у Дніпропетровську 31 березня львівським „Театром у кошику", бо у кожного глядача сприйняття своє. Але жоден з театральних режисерів, артистів, письменників, діячів з культури - тих, хто подивився виставу, - не сказав й слова осуду щодо роботи єдиної виконавиці – Лідії Данильчук. Минулого разу, 2002 року, була вже вистава „У.Б.Н. (український буржуазний націоналіст)", яку привіз Федір Стригун з Львівським українським драматичним театром імені Марії Заньковецької. У ті сумні кучмівські часи для зросійщеного Дніпропетровська то була... буря! Певен, наш місцевий помаранчевий Майдан наприкінці 2004 року мав підґрунтям саме те почуття гордости за свою націю, яке залишив у Дніпропетровську львівський театр. Ми побачили, що львів'яни можуть не боятися антиукраїнської влади, тримаючи дулю в кишені. Ми відчули себе гордими українцями!

Лідія Данильчук і головний режисер Дніпропетровського „Камерного театру" Володимира Мазура 31 березня біля театру імені Тараса Шевченка. *Фото: В. Єфимов*

І якщо вистава Ф. Стригуна вразила сміливістю сплесків патріотичних емоцій у театральній дії, то в нову виставу режисер „Театру у кошику" Ірина Волицька вплела доречні фраґменти інших творів, наприклад, з Шевченкового „Кавказу" чи з поезії О. Пушкіна, присвяченої тому ж Кавказу.

„Театр у кошику" – щирий. Посміявся Тарас з царату, з пригнобленої тією імперією України, от і ми нині сміємося, бо ж... бачимо себе. Бачимо усталені порядки за комуно-військової диктатури, загрозу майбутнім українським вольностям від північного „брата". Сміймося ж гучніше!

Ліда Данильчук – безумовно, непересічна акторка. Особистість! Хоч і бачимо її на сцені лише у вкрай характерній ролі, скільки ж енергії вона додає залі! Енергії жити, не схиляючи голови зі щоденних негараздів. Енергії віри у власні сили. Я завжди дивуюся, як ото вправний скрипаль, не маючи фіксованих ладів на грифі інструменту, ставить пальці абсолютно точно туди, куди треба, аби не схибити, ведучи мелодію? Напевно, оте уміння, додаючись до дарованого природою музичного слуху, і є визначальною мірою майстерности.

Отака аналогія спала на думку, коли дивився Лідію Данильчук у ролі. Вона наче летить над нами, глядачами, над Дніпропетровськом, над Україною, і немає сили, яка б спинила той літ! Вона летить Тарасовою думкою, точно потрапляючи кожним жестом, кожним мікрорухом, усією гармонією пластики, вишуканими обертонами мови у Шевченкове слово. Я згадав про один-єдиний у виставі предмет реквізиту – помело. Так, так, звичайну господарчу мітлу, високо опоетизувати яку може лише Лідія Данильчук! І в її руках помело стає таким же активним та пластичним, як і вона сама.

Лідія Данильчук на сцені

Дніпропетровську гостро бракує вистав такого рівня, такого ґатунку, такої патріотичної напруги. Але на сцені дніпропетровського театру „Крик" виставу „Сон" дивилося десь 150-200 глядачів, тобто – лише запеклі місцеві театрофіли; така кількість, на жаль, не може суттєво вплинути на зміну не те що ментальности, а навіть неукраїнських настроїв значної частки мешканців понад мільйонного міста. Тож Дніпропетровськ, в цілому, залишається у глухому, зашморгнутому кошику, який колись, до 1991 року, мав назву СССР, та й тепер половина його населення мріє про новий, ще темніший кошик - ЄЕП.

Володимир Єфимов

ПОДОРОЖІ

Десять причин приїхати до

У значній кількості рекламних туристичних видань зазвичай наводиться від 5 до 12 причин для відвідання тієї чи іншої країни світу. Оскільки більшість експертів радить Україні діяти за прикладом інших держав, ми будемо не оригінальними, але дуже послідовними на цьому шляху до прогресу, якщо наведемо принаймні 10 причин відвідати Україну.

1. Якщо Европа – це своєрідний центр формування людської цивілізації, то варто пригадати, що центр Европи приходиться на українське Закарпаття. Отже, відвідати центр Европи мандрівник зможе, тільки завітавши до України.

2. Ніхто не зможе сперечатися з тим, що в Україні найсмачніші сало і горілка. В епоху „пташиного грипу" такий раціон надійно захистить будь-якого туриста. Ми щиро радимо приїхати до нас хоча б для того, щоб відчути смак помідорів, ще не зіпсованих генетикою, та сала, що його нагуляв кабанчик на домашніх харчах.

3. Всім відомо, що Україна з кінця XX сторіччя – найспокійніше місце на плянеті. Навіть під час Помаранчевої революції українці не розбили жодної шибки на Хрещатику. Отже мандрівники мають почуватися тут досить спокійно і вдень, і вночі.

4. Україна береже пам'ять багатьох цивілізацій. Ми згадуємо прадавні трипільські міста, запрошуємо до античних поселень, молимося в храмах Київської Русі, проводимо екскурсії у генуезьких фортецях, подорожуємо до західньоукраїнських замків. Римляни і турки, литовці і поляки, німці та британці – десятки народів залишили згадку про себе на українських землях.

5. Ми не здивуємо досвідчених туристів ні Чорним морем, ні Карпатами, ані Дніпром – проте і тепле море, і майже незаймані гірські масиви, і яхти на Дніпрі – все це для задоволення подорожуючих. Південний берег Криму – це одне з найкращих місць для людини. Недарма саме тут будувалися палаци російських імператорів. А китайці вже давно почали знімати фільми про золоті часи своєї імперії у Прикарпатті – тільки там, за їх переконанням, живе та природна велич і спокій, що потрібні для створення історичних кінострічок.

6. В Україні чи не найбагатший у світі вибір цілющих вод та лікувальної грязі. В туристичному підприємництві це добре розуміють, тому з кожним роком розвивається система спа-готелів та відроджуються кращі санаторії, що працювали ще на початку XX сторіччя. Сюди починають їхати лікуватися з усього світу – і цілком успішно, бо лікує природа.

7. У кожного з нас з часом складається перелік улюблених міст, до яких хочеться повертатися. Київ, Львів і Одеса – це три абсолютно фантастичні міста, які ми особливо радимо відвідати, бо вони залишаються в пам'яті кожної людини.

8. Ходять чутки про погані готелі, неякісне обслуговування та високі ціни. Не вірте. Досвідчений мандрівник вибере і невеличкий сімейний карпатський готельчик за 20 долярів з харчами, і зможе найти у великому місті пристойний на „три зірки" за 60 доларів. З цього року ви знайдете в Києві і „Radisson", і „Hyatt". Ми не станемо запевняти вас, що в Україні найкращі готелі у світі, проте чесно скажемо, що не тільки у великих містах, але й в малих карпатських селах чи на кримському березі туристи можуть знайти зручне помешкання та якісне харчування.

9. Українські жінки – найвродливіші у світі. Весною вулиці кожного з українських міст розквітають тисячами прекрасних посмішок. Саме для них українські чоловіки починають організовувати численні мистецькі фестивалі та народні свята просто неба, календар яких ми обіцяємо постійно друкувати у газеті.

10. Нарешті треба відзначити, що для відвідування України громадянам країн ЕС, США та Канади достатньо лише пашпорта, авіоквитка та кредитової картки чи готівки. З минулого року Україна запровадила безвізовий в'їзд для західніх туристів. Це спрощує будь-яку поїздку – від підприємництва до відпустки.

Відверто кажучи, цей перелік можна було б і продовжити, проте зупинимося. Хоча, ще одну причину для читачів „Свободи" не можна не згадати. Це – рідна земля. З кожним роком вона стає трохи кращою для життя і гостиннішою для подорожей. Тому запрошуємо всіх вас в Україну.

Євген Самарцев

СПОРТ

Футбол

Експерти оргкомітету чемпіонату світу з футболу-2006 14 квітня оголосили правила поведінки вболівальників на стадіонах. Як повідомив прес-секретар оргкомітету Гальд Граус, з метою запобігання протизаконної трансляції ігор вболівальникам забороняється приносити на стадіони відеокамери і професійну фотоапаратуру.

Чемпіонат світу - 2006

Група H

Дата	Місто	Команди	Час
14.06.06	Ляйпциґ	ESP:UKR	15:00
14.06.06	Мюнхен	TUN:KSA	18:00
19.06.06	Штутгарт	ESP:TUN	21:00
19.06.06	Гамбурґ	KSA:UKR	18:00
23. 06.06	Кайзерлавтерн	KSA:ESP	16:00
23.06. 06	Берлін	UKR:TUN	16:00

Охорона не пропустить на стадіон людей з валізами. На стадіонах заборонено розпалювати вогонь, користуватися мегафонами, прапорами і транспарантами розміром більш одного квадратного метра, розбризкувати рідини.

Глядачам також не дозволяється приносити на стадіони туалетний папір, конфеті і паперові серветки, які вболівальники мають звичай розкидати на трибунах. На змагання не будуть допускатися особи в стані алкогольного сп'яніння. Тому, хто виглядає п'яним, але не вважає себе таким, запропонують пройти тест на зміст алкоголю в крові.

Якщо хтось із українських вболівальників забарився з бронюванням собі квитка на ігри збірної України на чемпіонаті світу в Німеччині, то більш за все, що він запізнився на потяг. За словами віце-президента Федерації футболу України Володимира Лашкула, всі квитки, які були представлені ФІФА Україні за квотою, вже продані. Що стосується квитків на три гри групового турніру, то їх кількість така: на гру Україна – Еспанія продано в Україні 2964 квитки, на гру Україна – Савдівська Арабія – 3439 квитків, на зустріч Україна – Туніс – 5099 квитків.

Щоправда, ФФУ звернулася до ФІФА з проханням збільшити квоту для українських вболівальників, але поки ствердної інформації не отримала.

На зворотній стороні кожного квитка є пам'ятка, що не можна робити на стадіоні. На лицевій стороні буде значитися інформація про власника білета з прізвищем та пашпортними даними. У тих, хто отримає квитки з додаткової партії, на квитках буде поміщений мікрочіп з електронною інформацією про власника. Тому вже нині організатори ЧС-2006 інформують, щоб вболівальники під час відвідування гри мали при собі пашпорт і охоронці при потребі могли звірити дані документа з квитком.

Всі стадіони на ЧС-2006 будуть розділені для глядачів на чотири зони: зелена, синя, жовта та червона. Місце вболівальника на квитку у тій чи іншій зоні буде прописане словами із вказівкою кольору.

Що стосується офіційної делегації ФФУ на чемпіонат, то вона разом з командою складе 45 осіб. Для журналістів віза буде безкоштовною, для вболівальників вона буде коштувати 35 евро.

Журналісти зможуть проживати та працювати в „Українському домі ЧС-2006", який створений ФФУ і буде знаходитися в 10-ти хвилинах їзди від готелю, де буде мешкати збірна України.

Тарифи для журналістів будуть такими: мінімальна ціна проживання з умовами для праці складе 3000 евро, а максимальна – 6000 евро на весь чемпіонат світу.

* * *

Гонорари суддям, що будуть обслуговувати ЧС-2006 у Німеччині, будуть збільшені вдвічі в порівнянні з попереднім турніром у Південній Кореї і Японії.

При цьому головний суддя і судді на лінії будуть одержувати однакову суму, що складе 40 тис. долярів (у Японії і Південній Кореї було 20 тис. долярів). Кожен арбітр одержить всю суму повністю. ЧС-2006 будуть обслуговувати 23 арбітра.

* * *

Львівські „Карпати" 18 квітня покарані на 5000 дол. за неетичні скандування організованої групи вболівальників команди на адресу президента київського „Динамо" Ігоря Суркіса під час гри 1/2 фіналу Чаші України „Динамо" – „Карпати". Також у цю суму кари увійшли і дві димові шашки, кинуті вболівальниками львівської команди в напрямку поля.

Крім того, клюбу „Карпати" рекомендовано звернути увагу на роботу з організованими групами фанатів. За незабезпечення громадського порядку (бійка на трибунах) під час гри „Чорноморець" – „Харків" одеський клуб покараний на 500 дол. У грі „Металіст" – „Волинь" вболівальник кинув на поле порожню пляшку і за це харківський клюб покараний на 500 дол.

Подяка кращим

Президент України Віктор Ющенко вручає нагороду президентові Національного комітету спорту інвалідів України Валерію Сушкевичу в Києві 6 квітня на церемонії нагородження державними нагородами переможців IX зимових Параолімпійських ігор.

Фото УНІАН

Чемпіон грає на 25 дошках

Чемпіон світу з шахів 2002 року Руслан Пономарьов 13 квітня провів сеанс одночасної гри на 25-ти дошках з учнями київського ліцею на святі „День шахів". *Фото УНІАН*

Бокс

22 квітня в німецькому Мангаймі Володимир Кличко проведе двобій проти американця Кріса Бьорда.

Обидва боксери вже прибули в Німеччину, де ведуть останні приготування до майбутнього чемпіонського двобою.

Кріс Бьорд відвідав базу США „Рамштайн", де зустрівся із вояками, роздавав автографи на спеціяльно підготовлених боксерських рукавичках.

Також чемпіон світу за версією „IBF" відвідав госпіталь, де спілкувався з військовослужбовцями, які були поранені під час воєнних акцій в Іраку й Афганістані.

Володимир Кличко провів прес-конференцію, у якій взяли участь його тренер Емануель Стюард і старший брат Віталій.

* * *

Чемпіон „WBO" у першій середній вазі українець Сергій Дзиндзирук змушений був 19 квітня відкласти захист титулу проти 26-річного арґентинця Себастьяна Лухана через перенесену на минулому тижні сильну застуду, що вибила його з тренувального графіка. Тепер його двобій, спочатку запланований на 29 квітня, відбудеться 27 травня в Мюнхені.

Пожертви на розвиток спорту в Україні можна надсилати до УСЦАК на адресу:
680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

*Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка $10 за кожне замовлення

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – західня Україна; $15 – східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

ЙОСИФ КУПЧАК

власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні европейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ"!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для догляду за двома дітьми і легкої домашньої праці.
Тел.: (973) 884-3536 вечором

Потрібна чесна українка, віком до 50 років, для догляду за 2 хлопчиками (6 років і півроку) і легкої домашньої праці. Праця на 6 днів із замешканням в околиці Prinston, NJ.
Тел.: (908) 782-5451

Шукаємо жінку до помочі і товариства для старшої пані, яка вживає „walker". 7 днів в тижні, 24 години на добу. Праця включа: купання, приготування їжі. Необхідне мінімальне знання англійської мови. Телефонувати: (973) 263-7001 дод. 3030 від 7 до 3:30 по пол. Після 3:30 – (973) 985-8529 мобільний, або (973) 759-3735 до дому.

• НА ПРОДАЖ •

УМЕБЛЬОВАНИЙ КОДОМІНІЮМ

Норт Порт, Фла. Продається: 1999 р. По-мешкання на 1-му поверсі. 2 спальні, 2 лазнички. Пішки легко зайти до парку, басейну і до крамниць. Недалеко церкви і Українського Осередку.

- **$215,000 Рома (Стецьків) Лонг**
- **Пряме число: (941) 321-0655**
- **Century 21 C & L Real Estate**
- **Бюро: (941) 485-9222, (800) 330-1320**

• ЗНАЙОМСТВА •

Українець, 46/185 ф., громадянин США, високий, пристійний, забезпечений, шукає собі половину: симпатичну, середнього росту до 40/130 ф., самостійну, згідливу і без еміграційних проблем.
1(716) 476-0723 (6 – 11 p.m.)

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

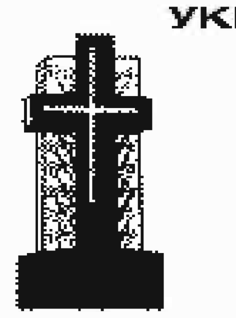
DNIPRO CO.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НЮ/ПА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЕКТ.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУЇС НАЙҐРО – директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn/Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Ділимося сумною вісткою, що у неділю, 2 квітня 2006 р. відійшла у вічність

св. п.

д-р ТАТЯНА КИШАКЕВИЧ

з дому ЧОПІВСЬКА

дружина покійного д-ра Юрія Кишакевича

У глибокому смутку залишені:

син	– д-р РОМАН КИШАКЕВИЧ з жінкою ЛІЗОЮ
дочка	– д-р ХРИСТИНА КИШАКЕВИЧ-КАЧАЛУБА і муж д-р МИХАЙЛО КАЧАЛУБА
внуки	– РОМАН, МАРІЯ і ОКСАНА КАЧАЛУБА
швагерка	– ІВАННА ІЛЬНИЦЬКА з дому КИШАКЕВИЧ в Аргентині

Вічна Її пам'ять!

———————————

Замість квітів на свіжу могилу Покійної родина просить складати пожертви на проект Рідної Школи в Піттсбургу:
Ridna Shkola, 921 Forsythe Rd., Carnegie, PA 15106

У смутку повідомляємо, що у вівторок, 11 квітня 2006 р. відійшла у Божу вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

св. п.

МАРІЯ СЕНИШИН

нар. 19 грудня 1925 р. в Монастириськах, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 17 квітня в українській католицькій церкві св. Миколая в Пасейку, Н. Дж.

Похована на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у смутку:

доньки	– ОКСАНА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ ВОРОНКА
	– ХРИСТИНА з чоловіком РОБЕРТОМ ГІЛЛЕРМАЄР
	– ЛІЛІЯНА МАНЗО
7 внуків і 11 правнуків	
сестри	– ОЛЯ КАМІНСЬКА з родиною
	– ОКСАНА ЛУЖНЯК з родиною.

Вічна Її пам'ять!

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІХОДУ У ВІЧНІСТЬ ЧОЛОВІКА, ТАТА І ДІДУСЯ

св. п.

МИХАЙЛА КОРНІЄНКА

(16 липня 1924 – 27 березня 2005 р.)

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА

відбудеться в неділю

30 квітня 2006 р.

в українській православній церкві
Успіння Пресвятої Богородиці, Лорейн, Огайо.

Дружина ВІРА, діти і родичі.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

З волі Всевишнього по довгій недузі, 7 квітня 2006 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА і СЕСТРА

св. п.

МАРІЯ БОГДАНА ТАРАСЮК

з дому РАТИЧ

Похорон відбувся в середу, 12 квітня 2006 р. у церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії у Melrose Park, PA., а поховали на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік	– ЮРКО ТАРАСЮК
донька	– НАТАЛКА
син	– АНДРІЙ
батько	– ЄФРЕМ РАТИЧ
брати	– ІЗИДОР з КЕТИ
	– ЮРКО з дружиною ДАРКОЮ і сином ЛЕСЬКОМ
сестра	– ХРИСТИНА з чоловіком СТЕФАНОМ РЕБЕНСЬКИМ
племінники	– ТЕТІЯНА І СТЕФАН
та родини	– ЯКУБОВИЧІВ
	– ГОЛУБЦІВ
	– РАТИЧІВ
	– ПЕНСАКІВ
	– ШУТКІВ
	– ІНҐРАМИ
	– ТАРАСЮКІВ в Україні.

Вічна Її пам'ять!

У БОЛЮЧУ П'ЯТНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ (28 квітня 1991 р.) найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, ПРАДІДУСЯ та БРАТА

св. п.

о. мітрата

МИРОСЛАВА ХАРИНИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ у:

- приватній каплиці Владики Михайла Гринчишина, Вінсенс, Франція;
- храмі Успіння Пресвятої Богородиці, Люрд, Франція;
- соборі св. Юра, Львів, Україна;
- храмі св. о. Миколая, Київ, Україна;
- соборі Зарваницької Божої Матері, Зарваниця, Україна;
- церкві св. Йосафата, Філядельфія, Па.;
- церкві св. Йосафата, Трентон, Н.Дж.;
- соборі Вводу в Храм Пресвятої Богородиці, Норт Порт, Фла.;
- церкві Покрови Пречистої Діви Марії, Бристол, Па.;
- церкві свв. Петра і Павла, Бриджпорт, Па.;
- церкві свв. Петра і Павла, Джерзі Ситі, Н. Дж.;
- церкві Царя Христа, Філядельфія, Па.

Про молитви просять:

дружина МАРІЯ, діти, внуки, правнуки та брати.

———————————

У пам'ять дорогого Покійного родина склала датки на:

СОБОР ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО У КИЄВІ (через Філядельфійську Архиєпархію);
УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У ЛЬВОВІ (через УКОФ);
НА СИРОТИ В УКРАЇНІ (через ЗУАДК).